

શ્રીમાદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

૬૬

સંગ્રહાવૃત્તમ્ ॥

૬૬

આત્માનન્દં પ્રયાતિ સ્મરણકરણતઃ શ્રીપ્રભોર્યત્પ્રકાશાત્
પુણ્યં જ્ઞાનં દદાતિ પ્રતિદિનમથ યદ્વાચનં સજ્જનેભ્યઃ ।
યસ્ય ચતુર્યપ્રયત્નઃ સમુદયકરણે સત્યધર્મે રતાનાં
'આત્માનન્દ પ્રકાશ' વદતુ હૃદિ મુદં માસિકં તદ્દુધાનામ્ ॥૧॥

પુ. ૧૭. | વીર સં. ૨૪૪૬-ફાલ્ગુન. આત્મ સં. ૨૪ | અંક ૮

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા-ભાવનગર

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૧ શ્રી પ્રભુ સ્તુતિ....	...	...	...	...	...	૧૬૭
૨ સામાજિક-સમભાવ-સમતા પ્રાપ્તિ ઉપાય.	...	...	...	...	...	૧૬૮
૩ મન અને ઇન્દ્રિય દમન કરવાની આતિ ઘણી જરૂર છે.	...	...	...	...	...	૧૬૯
૪ સદ્વાક્યો.	...	...	...	...	...	૨૦૧
૫ દેવદત્ત સંબંધી મુનિરાજશ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજનો પત્ર.	...	...	...	...	...	૨૦૩
૬ નિષ્ક્રાંતિમાં સફળતા.	...	...	...	...	...	૨૦૮
૭ જૈન કે.મર્મા કેળવણી.	...	...	...	...	...	૨૧૩
૮ શું જગતકર્તા ધર છે ?...	...	...	...	...	...	૨૧૪
૯ અમદાવાદના નગર શેઠનું ઉપયોગી ફરમાન.	...	...	...	...	...	૨૨૦
૧૦ આત્માનન્દમાં વિહરતા ઉચ્ચ કોટિના મનુષ્યનું જીવન કેવું હોય છે ?	...	...	...	...	...	...
૧૧ વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	...	...	૨૨૧
૧૨ અથાવલોકન.	...	...	...	...	...	...

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) દપાલ અર્થ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ બલ્લુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે-જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની જરૂર છે).

૧. શ્રી દાન પ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રીચરિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સૂરિકૃત) આ ગ્રંથ ઘણો પ્રાચીન છે. ખારમા સે-કામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોએ મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમતિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત).
૫. શ્રી ધર્મપરિક્ષા (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ).
૬. શ્રી સંબોધ સમતિ-યા રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની હકીકતો જણાવનારો ગ્રંથ.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક, બોધદાયક અને ખાસ પઠનપાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે; તે સાથે વાચકને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુ-ઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે, વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી-દેરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા પ્રમાણમાં તેના ખર્ચી મુનિમહારાજઓ, સાધ્વીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર વિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ આપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી ખેવડો લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રીવીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડલ.

ઉપર્યુક્ત મંડલમાં ઉપદેશક તરીકે તૈયાર થવા ઇચ્છનારા જૈન ઉમેદવારોએ પોતાની અરજીઓ નીચેના સરનામે તાકીદે મોકલી આપવી.

માતૃભાષાનું સાફ જ્ઞાન ધરાવનાર ઓછામાં ઓછી ૧૬ વર્ષની ઉમરના ઉમેદવારોને દાખલ કરવામાં આવશે.

સંસ્કૃત ભાષા લખતે બી. એ. માં પાસ થયેલા અથવા તેટલો અભ્યાસ કરેલા વિદ્યાર્થી-યોને સારી રહેલરશીપ સાથે પહેલી પસંદગી આપવામાં આવશે.

જૈનતત્ત્વોનો સારો અભ્યાસ કરેલા તૈયાર ઉપદેશકોને પણ દાખલ કરવામાં આવશે.

ગાડીજનો ઉપાશ્રય, પાયધુની.

ઓ. જનરલ સેક્રેટરીઓ.

મુ'બઈ તા. ૨૫-૨-૨૦

શ્રીવીરતત્ત્વ પ્રકાશક મંડળ.

નવા દાખલ થયેલા સભાસદો.

૧ ડા. ત્રીભોવનદાસ ધરમચંદ.	મુ'બઈ	પે. વ. લાઇફ મેમ્બર.
૨ શેઠ દામોદરદાસ ત્રીભોવનદાસ ભાણુજી	ભાવનગર	"
૩ શેઠ હીરાલાલ અમૃતલાલ	"	"
૪ દોશી કેશવજી ઝુંઝાભાઈ	તળાબ	બી. વ. લાઇફ મેમ્બર.
૫ શા. ખુશાલચંદ ઝવેરચંદ	મુ'બઈ	"

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

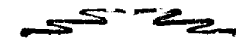
इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिन्मूतेन संसारिजन्तुना
शरीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૭] વીર સંવત્ ૨૪૪૬. ફાલ્ગુન. આત્મ સંવત્ ૨૪. [અંક ૮ મો.

શ્રી પ્રમુસ્તુતિ.

(મંદાકાંતા.)

ઉદાર્યા છે અગણિત જનો બોધિ બીજે જ જેણે,
સર્વે દેશે શિવકર સદા ઉપદેશે પ્રસાર્યા;
ટાળ્યા મિથ્યા ક્રુમતિ જનના દોષ સર્વે હૃદયી,
વિદ્વાનોનું પરમતત્ત્વ જેમણે ગર્વ તોડ્યું.
તારે છે જે ભવજલધિથી કર્મ સર્વે દહીને,
ધ્યાવો નિત્યે જીનવરજી એ દેવ દેવાધિ દેવા;
સેવો નિત્યે ત્રિકરણ કરી શુદ્ધ સદ્ભાવનાથી,
ગાવો ભાવે ગુણ ગણતણા ગાન સૌ તે પ્રભુના.

૧૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સામાયક-સમભાવ-સમતા પ્રાપ્તિ ઉપાય.

શ્રુત સામાયક, સમહિત સામાયક, દેશવિરતિ સાં અને સર્વવિરતિ સામાયક એમ ચાર પ્રકારે સામાયક હોઈ શકે છે. શ્રુત-શાસ્ત્ર અભ્યાસવડ, શમ સવેગ, નિર્વેદ, અનુકંપા અને આસ્તિક્ય લક્ષણ સમ્યકત્વ વડે, સ્થૂલ હિંસા, જૂઠ, ચોરી પ્રમુખ તજવા વડે અને સર્વથા હિંસાદિક પાપવૃત્તિનો ત્યાગ કરવા વડે સાધ્ય દ્રષ્ટિવંત જીવને સમતા-સામાયકનો લાભ થાય છે. ગાદ્ય દ્રષ્ટિવાળા જીવ તેવો અપૂર્વ લાભ મેળવી શકે નહીં. સર્વવિરતિવંત સાધુજનોને સામાયક જીવોની પર્યાયનું હોય છે અને દેશવિરતિવંત શ્રાવકને તે કમમાં કમ બે ઘડીનું હોય છે. આત્મલક્ષથી તેમાં જેટલો વધારે સમય લેવાય તેથી અધિક લાભ જ થાય છે. હાની નથી જ. જ્યાંસુધી શ્રાવક સામાયક (સમતાભાવ) માં વર્તે ત્યાંસુધી તે સાધુ જેવો પાપારંભ રહિત લેખાય છે તેથી જ ભાવિત શ્રાવક શ્રાવિકાઓ અવકાશ પામી તેનો અધિક ખપ કરે છે. લવ્યાત્માઓએ તેનો અધિકાધિક ખપ કરેલો જ ઘટે છે, કેમકે તેમાં જે સમય જાય છે તે અપૂર્વ લાભકારી હોવાથી અમૂલ્ય છે. જેમ જેમ તેનો અભ્યાસ આત્મલક્ષપૂર્વક અધિકાધિક કરવામાં આવે છે તેમ તેમ આત્મશાન્તિમાં વધારો જ થતો જાય છે, એ વાત સ્વાનુભવથી સિદ્ધ કરી શકાય એમ છે. કંઈક સુખજનો પોતાનો સમય ફોગટ ગમ્યા સમ્યામાં ગાળે છે તો કંઈક ક્ષણિક મોજમજ માણવામાં ગાળે છે. કંઈક કલેશ કંકાસ કરવામાં તો કંઈક કપટજીવન ગુંથવામાં એમ સ્વેચ્છાચારમાં જ ગાપડા માનવ ભવ ફોગટ હારી જાય છે. કાંઈક વિરત્તા આત્માથી જનો જ પુણીયા શ્રાવકની પેરે અથવા અણુદ કામદેવાદિકની પેરે પોતાનો અમૂલ્ય માનવભવ ધર્મ આરાધન કરવા વડે લેખે કરે છે. સુલસા, અંદનખાળા, સ્ત્રીતા, દ્રૌપદી પ્રમુખ સતીઓ પોતાનાં પવિત્ર આચરણથી પ્રસિદ્ધ થઈ છે. ગરીબ-ભીખારી સરખો પણ સામાયક-ચારિત્રના પ્રભાવથી ઈન્દ્ર અને નરેન્દ્રાદિક વડે પૂજિત બને છે. એ સામાયકના આઠ પર્વાય નામો સમજવા યોગ્ય છે.

૧ સામાઈર્થ્ય=સામાયિક=ભાવ-સમતાની પ્રાપ્તિ.

૨ સમઈર્થ્ય=સમયિક=શુભાપૂર્વક સર્વ જીવ પ્રત્યે પ્રવર્તન.

૩ સમભાવો=મમ્યશ્વાદઃ=રાગદ્વેષ રહિત યથાસ્થિત કથન.

૪ સમાસ=સ્તોક (થોડા) અક્ષરો વડે કર્મનાશક તત્ત્વાવબોધ.

૫ સ ખેવો-સંક્ષેપઃ=અક્ષર થોડા પણ અર્થ ગંભીર દ્વાદશાંગી.

૬ અણુવચન=અનવચન=નિખાપ આચરણ.

મન અને ઇન્દ્રિય દમન કરવાની અતિ ઘણી જરૂર.

૧૯૯

૭ પરિણામ—પરિણામ—પાપત્યાગ વડે એક સાથે વસ્તુતત્ત્વનું જ્ઞાન.

૮ પરિણામ—પ્રત્યાખ્યાન—તજવા યોગ્ય વસ્તુનો ત્યાગ.

એ આઠ પર્યાય નામોનું રહસ્ય મનન કરવા યોગ્ય છે. સહજ સ્વાભાવિક આત્મિક સુખ પ્રગટ કરવાના અભિલાષી જનોએ પ્રતિદિન અવકાશ મેળવી ઉક્ત સામાયકનો જેમ અધિક લાભ મેળવાય તેમ પ્રયત્ન કરવો ઘટે છે. સામાયક એટલે સમભાવની પ્રાપ્તિ અને વૃદ્ધિ જે રીતે જે માર્ગે અધિક થવા પામે તે રીતે તે માર્ગે અધિક કાળજીથી પ્રવર્તન કરવું ઉચિત છે. દેશવિરતિ શ્રાવકને સામાયક કાળ જે ઘડીથી ઓછો ન હોય પણ કદાચ પાંચ દશ મીનીટનો અવકાશ મળે તો તેનો પણ સદુપયોગ કરી સમભાવ—સમતા શુભની પ્રાપ્તિ અને વૃદ્ધિ કરવાનું જૂલવું જોઈએ નહીં. જે પ્રતિજ્ઞા કરવામાં આવે તેનું રહસ્ય સારી રીતે લક્ષમાં રાખી તેને સફળ કરવા કાળજી રાખવી જોઈએ. મન, વચન અને કાયાવડે પાપાચરણનો જતો આદર કરવો કે કરાવવો નહીં. ભાવના ઉદાર રાખવી. મૈત્રી, કૃપા, મુદિતા અને માધ્યસ્થ્યનો કાયમ અભ્યાસ રાખવો. સંસારની અસારતાદિક સમજી તેમાં ભાગ્યયોગે પ્રાપ્ત થયેલ માનવલવાદિક સામગ્રીની સફળતા શીઘ્ર કરી લેવી ઘટે છે.

સુનિ મહારાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

મન અને ઇન્દ્રિય—દમન કરવાની અતિ ઘણી જરૂર.

મન પારા જેવું અથવા પવન જેવું અતિ ચંચળ—ચપળ વેગવાળું હોવાથી તેને દમવું—વશ કરવું વધારે મુશ્કેલ પડે છે. પણ તેને દમવાની જરૂરતો છેજ. સંકલ્પ અને વિકલ્પરૂપ ઘોડાઓ વડે તે અત્યંત વેગવાળું બનતું જાય છે. રાગ દ્વેષના પ્રમાણમાં તે સંકલ્પ વિકલ્પો ઉઠે છે, વધે છે કે મંદ પડે છે. જીવ—આત્મા, જેવા સારાં નરસાં નિમિત્ત મેળવી, શુભાશુભ પ્રવૃત્તિ કરે છે તેવા રાગદ્વેષનાં પરિણામથી સંકલ્પ વિકલ્પોમાં ફેરફાર થતાં કરે છે. પૂર્વનાં જન્મોમાં કોઈ રૂઠાં કર્મ (પુન્ય) સયોગે જ્ઞાની પુરૂષના ઉપદેશથી કે સહજ આત્માની પ્રેરણાથી સારા ભાવથી કર્યા હોય, તેનાં ફળ પરિપાક તરીકે જ આ વર્તમાન ભલામનુષ્ય જન્મમાં કંઈક મનગમતી (અનુકૂળ) શુભ સામગ્રી પામી શકાય છે તેનો અત્યારે જેવો સારો કે નરસો ઉપયોગ કરવામાં આવે તેના ઉપરજ આપણું ભવિષ્ય (શુભાશુભ) નું નિર્માણ થઈ શકે છે. પાંચે ઇન્દ્રિયો પરવડી (પુરેપૂરી આગાહ) શરીર નિરોગી, સત્યાસત્ય, હિતાહિત, લાભાલાભ અને શુભદોષાદિકને બરાબર પારખવાની

કળા (સમજ શક્તિ) ઉપરાંત દીર્ઘ-લાંબું આયુષ્ય, સારા જ્ઞાની અને સદાચરણી સજ્જનોનો સંગ-મેળાપ, તેમની સાથે નિર્મળ-નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ-પ્રીતિ, તેમનાં એકાન્ત હિત વચન (ઉપદેશ) માં ઉડી શ્રદ્ધા-(આસ્થા) અને તે મુજબ વર્તન કરતા ઉજમાળના (પુરુષાર્થ) આ સઘળાં આપણું ભવિષ્ય સુધારી લેવાનાં રૂઝાં સાધન મળેલાં છતાં જે આપણે તેનો લાભ લઈ ન શકીએ અને અનેક પ્રકારનાં અસદાચરણો સ્વેચ્છા મુજબ સેવી, મળેલો અમૂલ્ય સમય નકામો વીતાવી દઈએ, ઐહિક સુખમાં જ રચ્યા પચ્યા રહીએ, પરલોકની (પરલવની) દરકાર જ ન કરીએ, મન અને ઇન્દ્રિયોને સાવ મોકળા મૂકી દઈએ, તેમને સ્વેચ્છા મુજબ ચાલવા દઈ, બધી રીતે પાપ-અનર્થનું જ પોષણ કરીએ અને પ્રાપ્ત સામગ્રીનો કંઈ પણ સહુ-પયોગ નજ કરીએ તો આપણે આત્મદ્રોહી યા આત્મઘાતી જ લેખાઈએ. કેમકે તેથી સ્વ પરહિત કરવાની અમૂલ્ય તક ફેગટ ગુમાવી સ્વેચ્છાચારવડે આપણે નીચી ગતિમાં જ જવું પડે, જ્યાં અતિ ઘણા કાળ કેવળ દુઃખી હાલતમાં જ પસાર કરવો પડે તેમ છતાં જે અમૂલ્ય તક આપણે મૂર્ખાઈથી સ્વચ્છંદપણે ચાલવામાં ગુમાવી હોય તે પાછી અપાર કષ્ટ સહન કરવા છતાં પામવી અતિ ઘણી મુશ્કેલ થઈ પડે ધારો કે આ માનવ ભવમાં આપણને મળેલી પુન્યસામગ્રીનો કશો રૂઝો ઉપ-યોગ આપણે કરી સ્વપર હિત આચરણ વડે સંચેલા પુન્ય યોગે ઊંચી ગતિ પામી શકીએ. વૈમાનિક દેવ તરીકે, કે જેમાં ત્રિકાળ સંખંધી જ્ઞાન આખી જીંદગી સુધી રહે એવું રૂઝું અવધિ જ્ઞાન જ્યાં વિદ્યમાન હોય એવા ગમે તે દેવ નિકાયમાં જન્મ ધારીએ તો આપણું ભવિષ્ય સુધારવાને કેવા કેવા ઉપાય યોજવાની ખાસ જરૂર છે તેનું આપણને સાક્ષાત્ (પ્રત્યક્ષ) લાન થાય, તેથી તે તે ઉપાય આદરવા ઉચિત અને જરૂરના જ છે, એમ દ્રઢ પ્રતીતિ (શ્રદ્ધા) થાય અને આપણું બળ-વીર્ય પ-હોંચે તેટલા પ્રમાણમાં તે તે સહુપાયો પ્રમાદ રહિત આદરી-આદરવા દ્રઢ નિશ્ચય કરી દ્રઢ પ્રયત્ન યોગે તેમાંથી અમોઘ-અચુક ફળ મેળવી શકીએ. એ વાત સ્પષ્ટ છે. સમાધિ મરણ-આરાધકપણાની ઇચ્છા રાખી તે મુજબ સદ્વર્તન સેવવા નિજ પુરુષાર્થ ફેરવનારા સર્જનો તો થોડાજ વળતમાં જન્મમરણના ફેરા ટાળી અક્ષય-અવિનાશી પરમાનંદ-મોક્ષપદ પામી શકે છે. પરંતુ પૂર્વના પુન્યયોગે પ્રાપ્ત થયેલી આ બધી દુર્લભ સામગ્રીને વિષય-કષાયાદિક સ્વેચ્છાચાર વડે નિષ્ફળ નિર્રર્થક કરી નાંખી કરેલાં દુષ્કૃત્યો વડે જે મુઘ (અજ્ઞાની) જનો નરક પશુ જેવી નીચી ગતિમાં જન્મ ધારણ કરે છે તેમના હાથમાંથી જે અમૂલ્ય તક સરી ગઈ તે ગમે તેવાં ભારે કષ્ટો પછી સહન કરવા છતાં પાછી મળવી અતિ અતિ દુર્લભ છે. તેથીજ મન અને ઇન્દ્રિયોને લગામસાં રાખી અવળે રસ્તે જતાં અટકાવી સવળે સાચે રસ્તે દોરવી આપણી ઉત્તતિ સાધવામાં જ ઉપયોગી બનાવી દેવી ઉચિત છે. ઈતિશાસ્ત્ર લે૦ મુનિ મહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી.

સદ્વાક્યો.

૨૦૨

સદ્વાક્યો.

૧ કરેલાં પાપનાં ફલ લોગવતાં હે મનુષ્ય! તું બીજા ઉપર કોપાયમાન ન થા તથા વચ્ચે આવતાં સાધનોને નિમિત્ત માત્ર જાણુ.

૨ સખ્તમાં સખ્ત અપરાધ કરનારને પણ ક્ષમા આપી તેના ઉપર ઉપકાર કરતા શીખ.

૩ ભણેલો હો, આત્માનું ખરૂં સ્વરૂપ જાણનાર હો, પણ અહાચર્ય વગર નકાસું છે.

૪ પરનિંદા કરતાં સ્વાત્માનીજ નિંદા કર.

૫ પરનિંદા કરતાં પોતામાં તે ગુણ દાખલ થાય છે.

૬ આત્મ વખાણ, પરનિંદા, જીજ્ઞાસી લોકુપતા, સ્ત્રી પુરુષની અભિલાષા, ક્રોધાદિ એ સદ્ગુણોનો નાશ કરે છે.

૭ સત્પુરુષો થોડાં પણ પ્રિય લાગે એવું મધુર ગર્વ રહિત બોલે છે.

૮ સત્પુરુષોએ જોયેલી અને સાંભળેલી બધીજ વાતો બોલવા લાયક હોતી નથી.

૯ રાગ અને દ્વેષ શત્રુઓ કરતાં વધારે અનર્થ કરે છે.

૧૦ જે સત્પુરુષોથી જ પૃથ્વી શોભાયમાન છે: ઉપકાર કરનાર અને કરેલ ઉપકાર નહિ વિસરનાર.

૧૧ વિષયો આરંભમાં રમ્ય લાગે છે પણ પરિણામે અતિ ભયંકર છે, હસ્તિના જાંઘનની જેમ.

૧૨ ઇંદ્રિયોની હાની, જરાનું આવડું, રોગની પીડા, થાય નહિ તેટલી વારમાં તારૂં જીવન સત્કાર્યમાં જોડ.

૧૩ એક ભવના શત્રુ કરતાં પહેલાં અનંત ભવના શત્રુથી ચેત.

૧૪ તું તૃષ્ણા ત્યાગીને સત્કાર્યમાં જોડા; કારણ કે મૃત્યુ અનિશ્ચિત છે.

૧૫ ત્યાગી પુરુષો કે જે જન્મ જરા અને મૃત્યુથી કંટાળેલા છે તેઓ દરેકના અપરાધની ક્ષમા આપે છે.

૧૬ જે તું સાંપ કરવા ઈચ્છતો હોય તો તું બધું સહન કરતા શીખ અને તું એવું બોલ કે બીજાને સહન કરવું ન પડે.

૧૭ નખે કરી ખંજોલવાથી જે સુખ મળે છે તેવું સુખ કામી પુરુષો મેળવે છે; માટે તું ચેત.

૧૮ બોલવા કરતાં કરી બતાવવું એ શ્રેષ્ઠ છે.

૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૧૯ વિચારકો કરતાં કાર્યવાહકોની વધારે જરૂર છે.
 ૨૦ સદા પ્રમાદથી વિરક્ત થા.
 ૨૧ સતકાર્ય દૃઢતાથી કરી બતાવશો તો તમારો પક્ષ સમજાય તતાં જરા પણ વાર લાગશે નહિ.
 ૨૨ સારસ પક્ષીની માફક ન કરતાં બોલ્યા પ્રમાણે કરવું.
 ૨૩ વિચારીને કાર્ય આરંભવું. આરંભ્યા પછી ખંતથી મંડ્યા રહેવું.
 ૨૪ દુર્વ્યસન અને તેને સેવનાર માણસોથી દૂર થા.

મુ. કમલવિજય—કલોદ.

‘દેવદ્રવ્ય’ સંબંધી મુનિ મહારાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજીનો એક પત્ર. ‡

પાટણવાળાની ધર્મશાળા.

પાલીતાણા તા. ૧-૧૦-૧૯.

શ્રીયુત મુનિશ્રી જુદિવિજયજી મહારાજ, જસપરા. વંદનાદિ નિવેદન.

વિશેષ, પત્ર આપનો તારીખ વગરનો પહોંચ્યો, સમાચાર જાણ્યા છે.

મહારા જેણે લેખના સંબંધમાં આપે જે જે સૂચનાઓ કરી છે દેવદ્રવ્યની આવક ભાંગી પડવાનો ભય અને તેનાં સાધક પ્રમાણોના જે જે ઉલ્લેખો કર્યા છે તે સર્વની આશંકાઓ લેખ લખતી વેળાએજ મહારા હૃદયમાં જાગૃત હતી, વિચારોની સાથે તેમનું યુદ્ધ ચાલ્યું હતું અને અંતે વિચાર-સત્યતાની આગળ તેઓને પોતાની હાર કબૂલવી પડી હતી. આપ જ્ઞેશો અને વિચારશો તો ઐદમ્પર્ય એ જ આવશે કે આ સઘળી આશંકાઓ-દેવદ્રવ્યની આવક ભાંગી પડવાના ભયની આશા-

* હાલમાં ચર્ચાતા દેવદ્રવ્યના વિષયમાં મુનિરાજશ્રી જુદિવિજયજી કે જેઓ ગયું ચાતુર્માસ જસપરામાં હતા તેઓશ્રીએ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમાન સિદ્ધિવિજયજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્ય શ્રીમાન મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજ ઉપર જૈન પત્રમાં “શ્રીયુત ધર્મચંદને ઉત્તર” એ મંથાળાનો લેખ આવેલો તેમાં “સ્વપ્નની આવક સાધારણમાં લેવી અને સુપન સાધારણ ખાતાનાં હોયતો તે ઉપજ સાધારણ ખાતામાં લેઈ શકાય” આવા આશયનું ઉક્ત મહાત્મા શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજનું લખાણ વાંચા લયું છે. આવી મતલબનો એક પત્ર મુનિરાજ શ્રી જુદિવિજયજીએ મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજ ઉપર લખેલો, તેનો ઉત્તર મુનિરાજશ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજને પત્રદ્વારા આપેલો તે પત્ર જૈન સમાજને ઉપજોગી હોવાથી ઉક્ત મહાત્માએ અમોને જાણવા મોકલ્યો છે જેથી તે અત્ર અક્ષરશઃ પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

મેકેટરી.

મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજીનો પત્ર.

૨૦૩

હિઓ વાસ્તવમાં કાંઈ જ નથી, ગતિ કરનારને પણ ઉપાડવામાં ભય માનવો એ તેના કાયની નિષ્ફલતાનું સૂચન છે.

મહારો લેખ પ્રમાણિક મનાતો હોય તેને આધારે દેવદ્રવ્યની ઉપજનાં સાધનો સાધારણમાં બદલાવવાનો અને તેમ થતાં દેવદ્રવ્યની આવક પડી ભાંગવાનો જે આપ ભય રાખો છો તે મહારી સમજ પ્રમાણે વધારે પડતો છે. ધારો કે મહારી માન્યતા હોતોને યોગ્ય લાગી જાય અને તે પ્રમાણે સાધારણખાતામાં સાધનો લાવવામાં બાધ ન મનાય તો પણ તેના સાર્વત્રિક અમલ તો ન જ થઈ શકે. આપ વિચાર કરશો તો જણાશે કે, જ્યાં દેવદ્રવ્યની આવક અર્ચના પ્રમાણમાં જ હશે અથવા શીલકમાં નાણું પૂરતું નહિ હશે તેવે સ્થળે મહારી માન્યતાનો અમલ થવો અશક્ય છે, અને જ્યાં દેવદ્રવ્યની ઉપજ અર્ચના પ્રમાણથી ઘણી અધિક હશે અને ભંડારમાં પણ નાણું પૂરતું હશે ત્યાં આજે મનાતાં દેવદ્રવ્યની ઉપજનાં સાધનો સાધારણમાં બદલી લેવામાં આવશે તો તેથી નુકસાન શું છે ?

આપ દલીલ કરો છો કે સુપન વિગેરે કરાવનારનો અભિપ્રાય દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ કરવાનો હોવાથી તે સાધનો સાધારણ વિગેરેમાં લઈ શકાય નહિ, મહારે આ વિષયમાં એટલું જ કહેવાનું છે કે કરાવનારનો અભિપ્રાય ગમે તેવો હોય પણ તેના અભિપ્રાયનું સ્વરૂપ એવું તો ન જ હોઈ શકે કે દેવદ્રવ્યની જરૂર હોય ત્યાં ન હોય પણ આ સ્વપ્નદ્રારા તો દેવદ્રવ્યની જ વૃદ્ધિ કર્યા કરી.

એ વાત પ્રત્યક્ષ છે કે આજે જે દેવદ્રવ્યની ઉપજનાં સાધનો પ્રચલિત છે તેમાંનો ઘણો ભાગ આપવાદિક છે એટલે કે દેવદ્રવ્યની તંગીને પહોંચી વળવાને શ્રાવકલોકોએ કલ્પી કાઢેલા માર્ગો છે, આવા માર્ગોની આવશ્યકતા દેવદ્રવ્યની આવશ્યકતાની સાથે બંધાયેલી હોય છે તેથી દેવદ્રવ્યની પૂર્તિ થતાં જ તેની જરૂરત મટી જાય છે, જરૂર વિના તે કારણિક માર્ગોનું અવલબન લેવું તે વિનાકારણે આપવાદિક માર્ગોનું સેવવું છે. આ પરથી આપ સમજી શકશો કે દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ માટે સ્વપ્ન વિગેરે કરાવનારના આશયની હદ ત્યાં સુધી જ હોઈ શકે કે જ્યાં સુધી તે દ્રવ્યની ખાસ જરૂર છે.

આવી વસ્તુસ્થિતિ છતાં પણ એમ માનવામાં આવે કે ‘ચાલતી રૂઢિમાં ફેરફાર કરવાથી પ્રથમના સંઘનું અપમાન થાય છે’ તો દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ અને ભાવને વિચારીને ચાલવાના સિદ્ધાંતને જલાંજલિ આપવી પડશે, કારણ કે ઉપર્યુક્ત સિદ્ધાંતનો અર્થ જ એ છે કે ‘આવશ્યકતાઓને વશ થઈ અમુક ચાલુ પ્રવૃત્તિમાં ફેરફાર કરવો’ અને આવશ્યકતા પરત્વે પણ ચાલુ રૂઢિમાં ફેરફાર કરવો એ આપની માન્યતા પ્રમાણે પ્રથમના સંઘનું અપમાન કરવું છે ત્યારે કહો કે આ સિદ્ધાંતની આપણને જરૂર શી ?

૨૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપ જાણો છો કે સ્વપ્નની આવક દેવ ખાતે લેવાનો પ્રથમ ઠરાવ થયેલ હોવાથી તે આવક બીજે લઈ શકાય નહિ. પણ હું પૂછું છું કે આપ કહો છો તેવો ઠરાવ પ્રથમના કયા સંઘે કર્યો છે તે જણાવશો? સ્વપ્ન અને તેવી જ જાતની અન્ય પ્રવૃત્તિઓનો ઇતિહાસ તપાસશો તો માલમ પડશે કે તે સાધનો દ્વારા ઉત્પન્ન થતાં દ્રવ્યને દેવદ્રવ્યમાં જ લેવું એવો ખાસ ઠરાવ સંઘે કોઈ કાળે કર્યો નથી. જો એવો ઠરાવ થયેલો હોય તો આજે જે ગામોગામ તે વિષયની ભિન્ન ભિન્ન પ્રવૃત્તિઓ જોવાય છે તે સંભવે નહિ. ખરી વાત તો એ છે કે તે તે ગામોનો શ્રાવકસંઘ પોતે જ પોતાની જરૂરીયાત વિચારી તેવા દ્રવ્યને માટે માર્ગો શોધી કહાડે છે, આને જો આપ સંઘનો ઠરાવ કહેતા હો તો તેમાં મ્હારો વાંધો નથી, અને હું માનું છું કે આવી રીતે માત્ર પોતાની જ મરજીથી ઠરાવ કરવાની શક્તિવાળો તે તે ગામનો સંઘ તેમાં ફેરફાર કરવાની કે તેને બિલકુલ રદ કરવાની પણ પૂર્ણ સત્તા ધરાવે છે.

આમાં એવો ભય માનવો કે ‘તેથી દેવદ્રવ્યની આવક લાંબી પડશે’ મારી માન્યતા પ્રમાણે નિર્રથક છે. આપણે જાણીએ છીએ કે નીક દ્વારા જે પ્રમાણમાં જલ પ્રવાહ એક ક્ષેત્રમાં જાય છે તેને ક્ષેત્રાંતરમાં વહેંચી નાખવાથી પ્રથમના ક્ષેત્રમાં જળની આવક ઓછી થશે એ અનિવાર્ય છે, પણ તેથી એમ કરવું ઉચિત ગણાશે કે પ્રથમનું ક્ષેત્ર ભલે જળમાં તર્યા કરે, અને બીજાં તે વિના સુકાઈ જાય, પણ પ્રથમથી જે પ્રવાહ જ્યાં જતો હતો તેને ત્યાં જ જવા દેવો? જો આપની માન્યતાનો અર્થ એટલો જ હોય કે ગમે તેટલા લાભનું કારણ હોય પણ દેવદ્રવ્યની ચાલુ આવકમાં લેશ પણ ખામી આવે તેવો ઉપદેશ કરવો તે પાપનું કારણ છે તો મ્હારે ખુલ્લી રીતે કહેવું પડશે, કે એ માન્યતા ન્યાયરહિત અને પૂર્વાચાર્યોના મતને બાધા કરનારી છે. પૂર્વાચાર્યો કહે છે કે ‘જે વેળા જે ક્ષેત્ર સીદ્ધાતું હોય તે વેળા તેનો ઉદ્ધાર કરવો એ વિશેષ લાભદાયક છે.’ વળી તેઓ એમ પણ ઉપદેશ છે કે ‘ધર્મમાર્ગે દ્રવ્ય અર્થવાની અભિલાષા હોય તો સાધારણ ખાતામાં વિશેષ આપણું તે ઘણું સલાહ ભરેલું છે.’ એક ક્ષણ વાર પણ પૂર્વજન્મ વિચારોને કારણે સુક્રીને આપ વિચાર કરશો તો જણાશે કે પૂર્વાચાર્યના અને આપના વિચારમાં કેટલી બધી વિષમતા છે?

આપે લખેલી સંબોધ પ્રકરણની ગાથા મ્હારી માન્યતાને કોઈ પણ રીતે બાધા કરનારી નથી. પૂર્વાચાર્યોએ આપેલા અને એના શબ્દોથી પણ ઉપસ્થિત થતા અર્થનો વિચાર કરશો તો જણાશે કે મ્હારા વિચારો કોઈ પણ રીતે ‘આદાન ભંજક, થઈ શકતા નથી.

આરતી પૂજના ધીને સાધારણમાં લાવવાની મ્હારા લેખમાં આજસુધી હિમાયત થઈ જ નથી; છતાં આપ એ સવાલને ચાલુ પ્રકરણમાં જોડી દઈને પ્રસ્તુત

મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજીનો પત્ર.

૨૦૫

ચર્યાને વિષયાંતરની સાથે મિશ્ર બનાવી લીધી છે, હું તેની રીતે વિષયાંતરમાં ઉતરવા માગતો નથી. ‘સ્વામિ કે તેવી જ બાતની બીજી ચીજો કે જેનો જીવલક્ષિની સાથે વાસ્તવિક સંબંધ નથી તે સાધારણ વિગેરેમાં બદલવામાં આવે તો શાસ્ત્રીય વાંધો નથી’ એટલું જ પ્રસ્તુત ચર્યાનું મૂળ છે.

આપની માન્યતા એ છે કે ઘોડીઆપારણું વિગેરેમાં બોલાતું ઘી જીવલક્ષિ નિમિત્તક હોવાથી તે દેવદ્રવ્યમાં જ જવું જોઈએ,’ પણ આપ ઉંડો વિચાર કરશો તો જણાશે કે તે પ્રસંગોમાં ઘી બોલનારનો આવો આશય લાગ્યે જ હોય છે કે ‘આ મ્હારા ઘીના દ્રવ્ય વડે ભગવંતની ભક્તિ થાયો’ તેનો ખરો આશય એ હોય છે કે આ દ્રવ્ય વડે હું આ તાત્કાલિક ભક્તિમાં અગ્રેસર તરીકે લાગ લઉં. તાત્પર્ય એ છે કે અમુક દ્રવ્ય સંઘની સેવામાં હાજર કરીને તે ભક્તિ-કાર્યમાં પોતે સંઘ પાસેથી પ્રથમ હક્ક મેળવે છે, અને આ રીતે અગ્રેસરપણાના બદલા તરીકે આવેલા દ્રવ્યપર સંઘનો જ હક્ક હોઈ તે ધારે તે માર્ગે ખર્ચવાને શક્તિવાન છે.

એ વાત ખરી છે કે ‘દેવદ્રવ્ય’ વડે શ્રાવકોના ઉદારની આશા રાખવી તે નિરર્થક છે, પણ આવી આશાને ઉત્તેજન આપવાની મ્હારા લેખમાં ગંધ પણ ક્યાં છે તે બતાવશો ?

દેવદ્રવ્ય ભક્ષકોની દુર્દશાનો ખ્યાલ તમે મ્હને આપો છો તે મ્હારા ધ્યાન બહાર નથી, હું માનું છું કે દેવદ્રવ્ય કે કોઈ પણ બીજાની માલેકીતું દ્રવ્ય કે જેના ઉપર પોતાનો કાંઈ પણ હક્ક નથી તેનો પોતાને માટે ઉપયોગ કરનાર શુંહો કરે છે—અન્યાય માર્ગે ગમન કરે છે, અને તેમ કરનારને તેનો અન્યાય લેશ જ કટુદ્દેશ આપે છે, બાકી ‘દેવદ્રવ્ય’ કાંઈ સોમલ કે વછનાગ ઝેર નથી કે જે હક્કથી ખાનારને પણ મારી નાખે. જેદની વાત છે કે ‘દેવદ્રવ્ય-ભક્ષણ’ નો અર્થ આજે ઘણો જ વિકૃત કરવામાં આવે છે, જાત મહેનત કે વસ્તુની કીમત તરીકે દેવદ્રવ્ય લેનાર પણ ગતાનુગતિક સિદ્ધાંતની દૃષ્ટિમાં આજે દેવદ્રવ્ય-ભક્ષક ગણાય છે, તેની જોડે જોડીને જમનાર પાપના લાગી મનાય છે અને તેના ઘરથી ભિક્ષા લેનાર સાધુઓને પણ ભવજ્વલનો લય બતાવાય છે. શું આ અવિચારની પરાકાષ્ઠા નથી ? મ્હને પૂછવા ઘો કે જે લોકો ‘દેવદ્રવ્યભક્ષણ’ ની આવી આખ્યાને સર્વજ્ઞભક્ષિત માનીને વળગી રહ્યા છે તેમના મતમાં દેવદ્રવ્યના નામથી એક રાત્રી પાઈ પણ સંઘડવી ઉચિત ગણાશે ખરી ? જીર્ણોદ્ધારાદિ કાર્યોમાં સેંકડો લોકોને રોડીને દેવદ્રવ્ય તરીકે મનાયેલા હજારો અને લાખો રૂપિયા તેઓને આપી દેવા એ તેમના મત પ્રમાણે લાભકારક ગણાશે ખરું કે ? આપ જરા વિચાર કરશો તો જણાયા વગર રહેશે નહિ કે ‘દેવદ્રવ્યભક્ષણ’ ની ઉપર્યુક્ત વ્યાખ્યા કેટલી ગંધી આપત્તિજનક છે ?

૨૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વારંવાર એમ કહેવામાં આવે છે કે ‘શાસ્ત્રના પુરાવા સિવાય દેવદ્રવ્યની આવક સાધારણુ ખાતામાં લાવવી યોગ્ય નથી.’ હું કબૂત કઈ છું કે દેવદ્રવ્યની આવક સાધારણુના ઉપયોગમાં લઈ શકાય નહિ, પણ જે સાધનોની ઉત્પત્તિ જ શાસ્ત્રનિરપેક્ષ હોય, જે સામગ્રી લોકોએ પોતાની જ સુનસપીથી જોડેલી હોય તે સાધનોમાં અને તે સામગ્રીમાં ફેરફાર કરતાં શાસ્ત્રીય બાબા સંભવે ખરી ? જે કાર્યની પ્રવૃત્તિમાં શાસ્ત્રનો હાથ જ ન હોય તેની નિવૃત્તિનો શાસ્ત્રો નિષેધ કરી શકે ખરાં ? અનાગામિક પ્રવૃત્તિના નિવર્તનમાં શાસ્ત્રીય પ્રમાણુ માંગવું ન્યાય ગણાશે કે ?

આપે જણાવેલ દ્રવ્યસમૃત્તિકાનો સિદ્ધાંત હું સમજું છું. તે વિષયની મહારી માન્યતા પણ તેવી જ છે. જે ઉપર બતાવી ચુક્યો છું. પણ કીમત આપીને દેવદ્રીય ચીજ સાધારણુમાં ગદલવી અને ગદલો આપ્યા વગર સાધારણુમાં લેવી એ ખતે સિદ્ધ પ્રકારો છે. જીભ પ્રકારને માટે લખાયેલ સિદ્ધાંત પ્રથમમાં લાગુ પડવો એ નિશ્ચિદ્ધસ્થાન છે તે કેમ ભૂલી જાયો છો ?

એ વાત માન્ય છે કે જિનાશાધારી જીવોના સમુદાયને જ જૈનસંઘ કહેવો ઉચિત છે, પણ આજકાલ આપણે જિનાશાયુક્ત અને જિનાસારહિત અથવા સંઘ અને સંઘ બાહ્યની જે વ્યાખ્યા કરીયે છીયે તે ઘણી વિષમ છે. ગતાનુગતિક કે અનાગામિક પરંપરાઓને પણ સર્વજની આજ્ઞા માની લઈ તેથી વિરુદ્ધ વર્તનારાઓને જિનાશા બાહ્ય અને મિથ્યાત્વી કહેવામાં આપણે કેટલી બધી ઉતાવળ કરીયે છીયે તે ખાસ વિચારવા જેવું છે !

હવે હું આપના સુચવેલા સુધારાના સંબંધમાં બે અક્ષર કહેવા માગું છું. આપ લખો છો કે “આખો હિંદુસ્થાનનો સંઘ જો સર્વાનુમતે પસાર કરે અને તેવો નવો ધારો વર્તમાન કાળના સઘળા આચાર્યોની સમ્મતિથી કરાય તો જ તેવા ફેરફારને માટે યોગ્યતા હોવાનું હવે આપ લખવાની કૃપા અવશ્ય કરશે ” એ તો ઠીક, પણ જ્યારે આપનો એવો જ મત છે કે જે વસ્તુની ઉપજ આજ સુધી દેવદ્રવ્યમાં ગઈ હોય તે વસ્તુને કીમત આપીને પણ સાધારણુ ખાતે લાવી શકાય જ નહિ, તો પછી આ સુધારો શું આપને બાધાકારી નહિ થાય ? આખા હિંદુસ્થાનનો સંઘ દેવદ્રવ્યનાં સાધનો સાધારણુ ખાતામાં લેવાનો ઠરાવ કરશે તો શું તેથી દેવદ્રવ્યની આવક વિશેષ રીતે લાંબી નહિ પડે ? અથવા તેવા ઠરાવથી દેવદ્રવ્યની આવક લાંબી પડવાથી આખા હિંદુસ્થાનના સંઘને સંસારબ્રમણુ કરવું નહિ પડે ? કદાચ એમ કહેવામાં આવે કે આખા હિંદુસ્થાનના સંઘને તેમ કરવાની સત્તા હોવાથી પૂર્વોક્ત દોષાપત્તિ નથી તો મહારે કહેવું પડશે કે જેમ આખા હિંદુસ્થાનનો સંઘ લાલાલાલ જોધને આખા હિંદુસ્થાનના સંઘને માટે કોઈ પણ નવો ફેરફાર કરવાની સત્તા ધરાવતો હોઈ તેવા ફેરફારો કરતાં દોષનો ભાગી બનતો નથી તેજ

મુનિરાજ શ્રી કલ્યાણવિજયજીનો પત્ર.

૨૦૭

પ્રમાણે પ્રત્યેક ગામનો સંઘ પણ પોતાની સ્થાનિક પ્રવૃત્તિઓમાં ફેરફાર કરવાની સત્તાવાળો હોઈ તેમ કરતાં દોષનું પાત્ર બની શકતો નથી. હા, આખા હિંદુસ્થાનના સંઘે મળીને આવો ઠરાવ કર્યો હોય કે ‘સ્વપ્નની આવક દેવદ્રવ્ય ખાતે જ લેવી’ ત્યારે તો આપની માન્યતા પ્રમાણે ગણી શકાય કે તેવો ફેરફાર કરવો આખા હિંદુ-સ્થાનના સંઘને આવીન છે, પણ તેવું તો છે જ નહિં એ હું પહેલાં જ કહી ગયો છું.

વળી વર્તમાન કાળના સર્વ આચાર્યોની સમ્મતિ હોય તો જ તેવો ફેરફાર થઈ શકે એ પણ આપની માન્યતા બલ લેતી છે. આચાર્યોની સલાહ લેવી તે ઉચિત છે, પણ તે સર્વની તેમાં સમ્મતિ હોવી જ જોઈએ એવો નિયમ બાંધવો ગે-રબ્યાજબી છે. શું તે પ્રવૃત્તિની શરૂઆત તે કાળના સર્વ આચાર્યોની સમ્મતિથી થયેલી છે કે તેના ફેરફારમાં વર્તમાનકાલીન સર્વ આચાર્યોની સમ્મતિ લેવાનો આગ્રહ કરવામાં આવે છે? જે કાર્યની પ્રવૃત્તિમાં આચાર્યોની સમ્મતિની જરૂર જ ન સ્વીકારાઈ હોય તેના ફેરફારમાં તેમની સમ્મતિની ખાસ રાહ જોવી એ મારી માન્યતા પ્રમાણે બીનજરૂરી છે.

આ સર્વ જોતાં સખેદ જણાવવું પડે છે કે આપનો સૂચવેલો સુધારો જે પ્રાકૃત વિષયમાં કેવળ અર્થ વિતાનો છે તે હું સ્વીકારી શકતો નથી.

સ્વપ્નની આવકના સંઘમાં વર્તમાનકાલીન પૂજ્ય મુનિરાજોની માન્યતાનો ઇસારો કર્યો તેના ઉત્તરમાં લખવાનું કે ઉક્ત સુધારો લેખ અત્ર વિરાજતા ઘણા વિદ્વાન મુનિમહારાજોની દૃષ્ટિમાં નિકળ્યા પછી જ પ્રસિદ્ધ થયો છે, અને છપાયા પછી પણ ઘણાઓની દૃષ્ટિમાં પડ્યો હશે, પણ સ્થિતપ્રજ્ઞતાથી વિચાર કરતાં કંઈને પણ કોઈ બદલો તેમાં વિરોધ લાસ્યો નથી, પરંતુ આશ્ચર્યની વાત એટલી જ છે કે આપ જેવા એક મુરૂ મુનિને તેમાં વિરોધની ગંધ આવે છે.

વળી આપ સ્વમાન્યતાની પુષ્ટિમાં અમદાવાદ અને ભાવનગરના મોટા મોટા માણસોનો પણ આવોજ વિચાર હોવાનું જણાવે છે, પણ મુદારે કહેવું પડશે કે ગમે તેવા મોટા માણસોનો તેવો વિચાર હોય પણ પ્રમાણ યુક્ત શૂન્યતેવા વિચારને હું માન આપી શકતો નથી. તીર્થંકરો, ગણધરો, અને પુરંધર આચાર્યોનાં વચનો પર વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા રાખી તે જોતોને માટે અનિવાર્ય છે, પણ એક સામાન્ય વ્યક્તિનાં કથન પર પણ તેવીજ મૂક શ્રદ્ધાથી નિર્ભર રહેવાનો વખત હવે રહ્યો નથી, હું બ્રહ્મં છું કે મુદારે જે ઉત્તર તમને વિરૂદ્ધ જણાયો છે તેજ ઉત્તર અમુક ગૃહ-સ્થ વ્યક્તિઓને પણ લયજનક લાગ્યો છે. પણ તેથી શું વસ્તુ સત્યતાને દાખી દઈને હું પણ તેમની સાથે અંધારામાં ડટાયા કરું? આપ સત્ય માન તે કે ગતાનુ-

૨૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગતિક કે અંધપરંપરાઓનો હું વિરોધી છું; સત્ય વાતને પડદામાં રાખીને નિર્મૂલ રૂઢિના પૂજારીઓનાં મન મનાવવાં મહને પાલવશે નહિં.

છેવટ—આપના પત્રનો આ ઉત્તર કેટલાક અનિવાર્ય કાર્યોને લીધે જરા વિલંબથી લખાયો છે, તેમજ ઘણીજ નમ્રતાથી સૂચવેલો આપનો સુધારો પણ હું સ્વીકારી શક્યો નથી તે બદલ ક્ષમા ચાચી આ પત્ર હવે સમાપ્ત કરું છું.

લી૦ મુનિ કદયાણુવિજય.

નિષ્ફલતામાં સફલતા.

લે૦-વિકુલદાસ મૂળચંદ શાહ. બી. એ.

“કંઈ લાગે નિરાશમાં અગર આશા છુપાઈ છે.”

ઉલોગ કરવામાં આવે અને કદાચ નિષ્ફલતા મળે તો તે નિષ્ફલતાનાં દુઃખને સહન કરવાનું તથા ભવિષ્યનાં પરિણામ ઉપર આશા રાખવાનું, નિરાશ ન બનવાનું તેમજ ચોતાના કર્તવ્યમાર્ગ ઉપર વીરતાપૂર્વક વિચરવાનું ચાલુ રાખવાનું કાર્ય રહેલું નથી. તે કાર્ય અત્યંત કઠિનતાભર્યું છે અને તેને માટે ઘણી હિમ્મતની જરૂર છે; પરંતુ ઘણે ભાગે એવું બને છે કે જે વાતમાં આપણે નિરાશા યાને નિષ્ફલતા સમજીએ છીએ, તેમાંથી કોઈ મહાન સફલતાનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. એક કાર્યનો કોઈ છિન્નભિન્ન કટકો કોઈ કોઈ વખત એક મહાન કાર્યનો આધાર બની બાય છે અને નવી નવી વાતો ઉત્પન્ન કરી શકે છે.

જે જે મહાપુરુષો થઈ ગયા તે સર્વનાં જીવનવૃત્તાંતનો જો સારી રીતે અભ્યાસ કરવામાં આવે તો માલુમ પડશે કે તેઓની જાગૃતમાં એકાદ નિષ્ફલતાથી બીજી સફલતાનું દાર ઉઘડી ગયેલું હોય છે. રાજા પ્રતાપસિંહને જયપુર નરેશની સેનામાં રહેવામાં જો નિષ્ફલતા ન ચળી હોત તો તે કદાચ એક રાજ્યની કથાપના કરી શકત નહિ. જયપુરનો ત્યાગ કરીને તેઓના ભરતપુર આવ્યા જવાથી એવા પ્રકારની સામગ્રી એકઠી થઈ ગઈ કે જેને લઈને તેઓ પોતે એક રાજ્યના માલેક બની ગયા અને ઉક્ત રાજ્ય રાજપુતાનામાં અલવરના નામથી પ્રસિદ્ધ રાજ્યોની કોટિમાં લેખાય છે. અમેરિકામાં પહેલવહેલાં કેનેડામાંથી ન્યુયૉર્કમાં લાકડાં મોકલવાની એક નવીન યુક્તિની શોધ કરવામાં આવી હતી. તે એ હતી કે લાકડાંની ભારીઓ બાંધીને સમુદ્રમાં સુકવામાં આવી હતી જે પાણીનાં વહનની સાથે ન્યુયૉર્કની નજીક પહોંચી ગઈ હતી, પરંતુ અચાનક સમુદ્રનાં પાણીમાં એટલી બધી હલચલ

નિષ્ફલતામાં સફલતા.

૨૦૯

થઇ ગઇ કે સઘળાં લાકડાં છુટા પડી ગયા અને ક્યાંના ક્યાં તણાઈ ગયા. આ પ્રમાણે તે કાર્યમાં સફલતા મળી નહિ; પરંતુ એ નિષ્ફલતામાંથી અન્યબીમરેલી સફલતા નિષ્પન્ન થઈ હતી. સમુદ્ર ઉપર કાર્ય કરનારાઓએ તે ખખર સાંભળીને દરેક જગ્યાએ માણસોને લખ્યું કે જ્યાં જ્યાં એ લાકડાંઓ જાય તેની ખખર તુરત તેઓને પહોંચાડવી. આનું પરિણામ એ આવ્યું કે સમુદ્ર પર કામ કરનારા લોકોને એક અગત્યનાં જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ. તેઓના જાણવામાં આવ્યું કે તોફાન આવ્યા પછી સમુદ્રમાં પાણીનો પ્રવાહ કયી તરફ વળે છે, કેટલા જોરથી સમુદ્રમાં મોજાં ઉઠે છે, અને ક્યાંસુધી પાણીનું વહન ચાલે છે. આ પ્રકારનાં જ્ઞાનથી દુનિયાને મહાન લાભ થયો હતો.

એવાં અનેક ઉદાહરણો આપી શકાય એમ છે કે જેમાં ઇષ્ટિત કાર્યમાં સફલતા ન મળી હોય, પરંતુ તેનાથી બીજાં ઘણાં કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હોય. રસાયણ બનાવનારા લોકોને એવી ધૂન લાગી હતી કે કોઈ પણ ક્રિયાથી ત્રાંબામાંથી સોનું બનાવવું. એ ઉદ્યોગ કરવામાં હજારો વર્ષ વ્યતીત થઈ ગયા. તોપણ ત્રાંબામાંથી સોનું બનાવવામાં કોઈને સફલતા મળી નહિ, પરંતુ એ ઉદ્યોગનું એક અગત્યનું પરિણામ એ આવ્યું છે કે આજકાલ રસાયણશાસ્ત્ર ઘણી ઉન્નત દશાએ પહોંચ્યું છે અને તેની સહાય વડે અનેક કામો કરવામાં આવ્યા છે. આ સંબંધી વધારે ઉદાહરણો ન આપતાં હવે એટલું બતાવવું જરૂરનું છે કે પ્રકૃતિના નિયમાનુસાર એક કાર્યમાં નિષ્ફલતા એટલા માટેજ મળે છે કે તે નિષ્ફલતામાંથી બીજો મહાન સફલતા નિષ્પન્ન થવાની હોય છે. આ ઉપરથી મનુષ્યે શાંતિ અને સંતોષ રાખવા જોઈએ. કદાચ કોઈ કાર્ય આપણી ઇચ્છાનુસાર ન થાય તો તેથી અધીર ન બનતાં હમેશાં ધૈર્ય રાખવું જોઈએ; કારણ કે તે કાર્ય કદાચ ન થાય તો પણ તેનાથી કોઈ બીજું મહાન કાર્ય જરૂર થશેજ. મનુષ્યે કદાપિ નિરાશ બનવું જોઈએ નહિ. માત્ર ઉદ્યોગમાં જ મથ રહેવું જોઈએ. જો કે ઉદ્યોગ કદિ પણ નિષ્ફલ જતો નથી તો પણ ફળની ચિંતા કર્યા વગર પ્રત્યેક મનુષ્યે નિષ્કામ ઉદ્યોગ કરવા તરફ વૃત્તિ રાખવી જોઈએ, કેમકે

“ કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન ”

કેટલીક વખત નિષ્ફલતા આપણાં જીવનમાં મહાન પરિવર્તન ઉત્પન્ન કરે છે. આપણને ન્દાનાં કાર્યોમાંથી પસાર કરી મોટાં કાર્યો તરફ દોરે છે. એ કાર્ય કરવામાં કદાચ આપણને ધનની પ્રાપ્તિ ન થાય અને યશ ન મળે એ સંભવિત છે, પરંતુ એટલું તો ચાક્રમ્લ છે કે આપણી માનસિક તથા આત્મિક શક્તિઓનો એટલો બધો વિકાસ થઈ જાય છે કે આપણું ભાવી જીવન સુધરી જાય છે. આપણને જે કાંઈ મળે છે

તેને વાસ્તવિક જીવન કહી શકાતું નથી, પરંતુ આપણે એનાથી નિશ્ચય કરીને જે કંઈ યત્ન વડે પ્રાપ્ત કરીએ છીએ તેને જ સાચું જીવન કહી શકાય છે. જ્યારે યોગ્ય સમય આવ્યો જાય છે ત્યારે એવા વિચારો કરવા નિર્ણય છે કે આપણી પાસે દ્રવ્ય હોતું કે નહિ, આપણને સફલતા મળી હતી કે નહિ. તમારા માટે હવે તો માત્ર એક જ પ્રશ્ન છે કે એ સઘળી વાતોથી તમારા હૃદય ઉપર કેવી અસર થઈ, તમને દ્રવ્ય વડે કેવી રીતે લાભ થયો અને કેવી રીતે તમે નિર્ધનતાની સામે થયા. આ વાતો ઉપર સફલતા અને નિષ્ફલતા નિર્ભર છે. જો તમે નિર્ધનતા સહન કરીને સદાચારી અને સાત્વિક બન્યા હો તો જાણો કે તમને સફલતા મળી છે. જો તમે દ્રવ્ય સંપાદન કર્યું હોય, પરંતુ તેનાથી તમારામાં અભિમાન, મદ, ધમંડ આદિ અવશુભો આવી ગયા હોય તો જાણો કે તમને જરા પણ સફલતા મળી નથી. આવું દ્રવ્ય મેળવવા કરતાં નિર્ધન રહેવુંજ વધારે સાફ છે. એનું નામ સફલતા નથી, તે તો નિષ્ફલતા જ કહેવાય છે. એનાથી તો તમે અવળે માર્ગે ચઢી ગયા. તેથી કોઈ વસ્તુની પ્રાપ્તિ થવી એટલુંજ માત્ર ઉપયોગી નથી, પરંતુ એનાથી તમને કેટલો લાભ થયો અને તમારા ઉપર તેની શું અસર થઈ તેનો વિચાર કરવાની જરૂર છે. તેનાથી જો તમે ઉત્તતિના માર્ગ ઉપર ચઢ્યા હો, અને તમને સત્ય આદિ સદ્ગુણોની સંપ્રાપ્તિ થઈ હોય તો તે વસ્તુ દેખાવમાં ગમે તેટલી અસાધ્ય હોય તો પણ લાભદાયક ગણાય છે. એથી ઉત્કૃં જો તેનાથી અવનતિ થાય છે અને દુર્ગુણો તરફ મનનું વલણ થાય છે તો તે વસ્તુ દેખાવમાં ગમે તેટલી સુંદર અને સુભગ હોય તો પણ હાનિકારક ગણાય છે.

જે ઉપાયોથી પ્રકૃતિ મનુષ્યને બોધ આપે છે તેમાં નિષ્ફલતાને પણ ગણવામાં આવે છે. તેનાથી અનુભવજ્ઞાન વધે છે અને સ્વપ્નમાં પણ કદિ ખ્યાલ ન હોય તેવા ઉત્તતિના માર્ગ તરફ મનુષ્યનું પ્રયાણ થાય છે. જગત્ના ઇતિહાસમાં જે જે ઉત્તમ પુરૂષો થઈ ગયા છે અને જેઓ પોતાનાં જીવનમાં વાસ્તવિક ઉત્તતિ સાધી શક્યા છે તે સઘળા પોતાની નિષ્ફલતાઓને અત્યંત પ્રેમ અને આનંદની દૃષ્ટિથી જોતા હતા. સમયનો મહિમા અદ્ભુત છે. જ્યારે સમય આવ્યો જાય છે ત્યારે ગત સમયની વાતો બહુ યાદ આવે છે. અને ત્યારેજ એ સમયના વાસ્તવિક ગુણોની કિંમતની ખબર પડે છે. જગત્માં એવો એક નિયમ છે કે વર્તમાન સમયમાં વર્તમાન પદાર્થોની કશી પણ કદર થતી નથી. એટલુંજ નહિ પણ મનુષ્ય વર્તમાન પદાર્થોને હમેશાં પ્રતિદૂલ સમજે છે. પરંતુ અલ્પ સમય વીત્યા પછી તેને માલુમ પડે છે કે જે બાબતોને પહેલાં પ્રતિદૂળ માનવામાં આવતી હતી તે મહાન લાભ કર્તા થઈ પડે એમ છે.

ઘણા મનુષ્યો એવા જોવામાં આવે છે કે જેઓ ‘અમુક કાર્યમાં સફલતા ન

નિષ્કલતામાં સફલતા.

૨૧૨

મળી તો સાડું થયું ' એમ વિચારી આનંદ માને છે. કેમકે તેઓ એમ માને છે કે “ એ સમયે સફલતા મળી હોત તો અમને અધિક સાહસ અને શ્રમ કરવાનો અવસર ન મળત. અમે સ્વીકૃત કાર્યને તજી ન હીધું અને તેથી આજે અમે તે કરતાં પણ મોટા કાર્યોમાં સફલતા મેળવી શક્યા છીએ. ” તે ઉપરાંત જ્યારે મનુષ્ય એમ વિચારે છે કે ગત સમયની નિષ્ફલતાથી મને અત્યંત લાલ થયો છે ત્યારે એમ માનવાનું કશું કારણ રહેતું નથી કે વર્તમાન સમયમાં પણ તે નિષ્ફલતાઓને વીરતા પૂર્વક સહન નહિ કરે અને એવો દૃઢ વિશ્વાસ નહિ રાખે કે વર્તમાન નિષ્ફલતાઓ અને આપત્તિઓ ભાવી સફલતાઓ અને આશાઓની સીટીયો છે, જે દ્વારા ભવિષ્યમાં સફલતા મળશેજ. કોઈકેાઈ વખત આપણી મોટી મોટી આશાઓનો પણ ભંગ એટલા વાસ્તે જ થાય છે કે આપણે તેનાથી પણ અધિક ઉત્તમ વાતો માટે તૈયાર બની શકીએ. પુષ્પકળી બગડી જઈને પુષ્પ બની જાય છે. બીજ સડી જઈને વધારે અન્નની ઉત્પત્તિનું કારણ બને છે. જ્યારે પ્રકૃતિમાં આવી આવી ઘટનાઓ દૃષ્ટિગોચર થાય છે ત્યારે પછી મનુષ્યો આપત્તિ સમયે અધીરા કેમ બની જાય છે તે સમજી શકાતું નથી. પ્રત્યેક મનુષ્યે દૃઢતાપૂર્વક માનવું જોઈએ કે આપત્તિસમય વીતી ગયા બાદ પોતાને સફલતા અવશ્ય મળશે અને તે અધિકતર મળશે. કોઈ પણ કાર્યમાં નિષ્ફલ થવાથી ભયભીત બની જવું જોઈએ નહિ. આપણું કાર્ય કરવામાં આપણે સત્ય માર્ગથી ચ્યુત ન થઈ જઈએ એટલીજ સંભાળ રાખવાની જરૂર છે. સત્ય માર્ગે ચાલીને કાર્ય કરવું એ મનુષ્યોનું કર્તવ્ય છે. પછી પરિણામે સફલતા મળે કે નિષ્ફલતા મળે તેની દરકાર રાખવાની જરૂર નથી. હમેશાં આ આપણું ધ્યેય હોવું જોઈએ.

જો આપણે આપણાં જીવનના કોઈ મહાન પ્રસંગ અથવા કોઈ મહાન સફલતા અથવા કોઈ ગાઢ સ્નેહીના વિષય પર વિચાર કરીએ કે એ પ્રસંગ, એ સફલતા અથવા એ ગાઢ સ્નેહીની પ્રાપ્તિ કેવી રીતે થઈ તો આપણને માલુમ પડશે કે તેનું રહસ્ય અત્યંત આશ્ચર્યજનક છે. જ્યારે ભૂતકાળની બાબતોનું રહસ્ય આપણા જાણવામાં આવે છે અને અમુક સફલતા કેવી રીતે મળી તેનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે આપણને બુદ્ધિગત થાય છે કે તેના ખાતર આપણને અનેક મુશ્કેલીઓની સામા થવું પડ્યું હોય છે અને અનેક નિષ્ફલતાઓ સહન કરવી પડી હોય છે. જો આપણે તે સમયે તે મુશ્કેલીઓ અને નિષ્ફલતાઓ સહન ન કરી હોત તો આપણને કદાપિ પ્રસન્ન બનવાનો પ્રસંગ મળી શકત નહિ. ઉન્નતિનો માર્ગ કષ્ટસાધ્ય છે, તેથી તેની પ્રાપ્તિ અર્થે મહાન મુશ્કેલીઓ વેઠવી પડે છે. જેવી રીતે નદીઓ ઘણું ભાગે અંધારાવાળી પહાડી શુદ્ધિઓમાંથી વહે છે, પરંતુ પછી ખુલ્લાં મેદાનોમાં વહીને લોકોને લાભદાયક બને છે તેવી રીતે આપણી ઉન્નતિ શરૂઆતમાં નિષ્ફલતા

દેખાડે છે, પરંતુ તે નિષ્ફલતાથી કદિ પણ ગભરાટ ઉત્પન્ન થવો જોઈએ નહિ-તેનું તો આપણે હૃદયપૂર્વક સ્વાગત કરવું જોઈએ. નિરંતર સ્મરણમાં રાખવું કે ઉદ્યોગ કોઈ દિવસ નિષ્ફલ જતો નથી. કોઈ કોઈ વખત ઉદ્યોગ નિષ્ફલ જાય છે એવું દેખાય છે, પરંતુ વસ્તુતઃ તેનાથી આપણને કંઈ ને કંઈ નવીન શીખવાનું મળે છે. આપણી નિષ્ફલતાઓનું રહસ્ય આપણા વાસ્તે સફલતાઓનું કારણ બને છે. જે મનુષ્ય પોતાનાં જીવનનો કોઈ ઉદ્દેશ નિયત કરીને તદનુસાર પોતાનું જીવન નિર્વહન કરે છે તેજ ખરેખરી સફલતા મેળવે છે. લોકો તેને સફલતા કહેવા ન કહે તો પણ તેજ વાસ્તવિક સફલતા છે એ નિઃસંદેહ છે. અનેક મનુષ્યો સત્ત્વર ફલ મળી જાય એવી આશા રાખે છે અને કંઈ પણ શ્રમ કર્યા વગર અને મુશીબતો સહન કર્યા વગર સફલતા મેળવવાની ઇચ્છા રાખે છે. તેઓ એમ વિચાર નથી કરતા કે કોઈ પણ કાર્યમાં સફલ થવા માટે સમયની જરૂર છે ચાંજે ણીજ વાવીને આવતી કાલે ફલ મેળવવાની આશા રાખવી તે મૂર્ખતા છે. સંપૂર્ણ શાંતિ અને ધીરજ સહિત વૃક્ષની રક્ષા કરવામાં આવે તો થોડા દિવસમાં સ્વાદિષ્ટ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે. ઉતાવળથી કશું શુભ પરિણામ આવી શકતું નથી. આપણામાં કહેવત છે કે “ ઉતાવળે આંખા પાકતા નથી ” માટે કોઈ પણ કાર્યમાં ઉતાવળ નકામી છે.

આપણે ઉદ્દેશ યોગ્ય અને ઉચ્ચ હોય અને આપણે સારી રીતે ઉદ્યોગ કરતા હોઈએ તો બાહ્ય નિષ્ફલતાઓની આપણા ઉપર જરા પણ સત્તા ચાલતી નથી. તેનાથી આપણે નિરાશ અને હતોત્સાહ બનવું જોઈએ નહિ, બદલે વધારે દૃઢ બનવું જોઈએ. સરલતા કરતાં કઠિનતા વિશેષ ઉપયોગી નીવડે છે. જ્યારે સમુદ્રપર પવન બિલકુલ હોતો નથી ત્યારે ન્હાણુ સારી રીતે ચાલી શકતું નથી, પરંતુ જ્યારે જોસબંધ પવન વાવા લાગે છે ત્યારે તે સારી રીતે ચાલી શકે છે. એ જ પ્રમાણે જો મનુષ્ય કઠિનતા ભર્યાં કાર્યો ન કરે તો તેનામાં મોટાં કાર્યો કરવાની યોગ્યતા આવતી નથી. સોનાને અગ્નિમાં ગાળવામાં આવે તો જ તે કુન્દન બને છે. મોતી વિંધાય છે તો જ તે રાજમહારાજાઓનાં કંઠને સુશોભિત કરી શકે છે. પ્રકૃતિના નિયમાનુસાર હમેશાં ન્હાની ન્હાની નિષ્ફલતાઓ મોટાં મોટાં કાર્યોને માટે માર્ગ તૈયાર કરે છે. નિષ્ફલતાઓથી આપણે ગભરાઈ જઈએ છીએ તે આપણી મોટી ભૂલ છે. આપણે કદિપણ એમ કરવું જોઈએ નહિ. આપણા માટે એજ યોગ્ય છે કે હમેશાં સત્ય માર્ગપર દૃઢતાપૂર્વક ગમન કરવું, ઉદ્યોગપરાયણ રહેવું અને ઘટનાઓની લેશ પણ ચિંતા કરવી નહિ અને નિરંતર સ્મરણમાં રાખવું કે નિષ્ફલતામાં સફલતા રહેલી છે.

જૈન કોમમાં કેળવણી.

૨૧૩

જૈન કોમમાં કેળવણી,

૨૧. ૨૧. નરોત્તમદાસ બી. શાહ મુંબઈ.

છેલ્લાં બે વર્ષમાં મુંબઈ ઇલાકામાં સરકારી જીવજાતી પ્રાથમિક, માધ્યમિક, તથા વિશિષ્ટ શાળાઓમાં અને કોલેજોમાં ભણતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા દર્શાવનારા આંકડા મુંબઈ ઇલાકાના કેળવણી ખાતાના ઉપરી અધિકારી તરફથી બહાર પડેલા રિપોર્ટમાં નીચે મુજબ આપવામાં આવ્યા છે.

શાળાનું નામ.	૧૯૧૮ ની સાલમાં વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.	૧૯૧૯ ની સાલમાં વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.
પ્રાથમિક શાળા.	૧૬૭૧૪	૧૮૨૯૧
માધ્યમિક શાળા.	૨૪૫૮	૩૮૪૦
વિશિષ્ટ શાળા.	૩૫૩	૨૧૦
કોલેજ.	૨૭૯	૨૨૮

ઉપરના આંકડા પરથી સમજી શકાશે કે કેળવણીની પ્રગતિ માટે પ્રતિ વર્ષ જૈન કોમમાં નવી નવી સંસ્થાઓ ઉત્પન્ન થાય છે છતાં પણ કોલેજમાં અભ્યાસ ચાલુ રાખનાર જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા પહેલાં વર્ષ કરતાં બીજા વર્ષમાં ઘટી ગઈ છે. જોકે ૧૯૧૮ ની સાલ કરતાં ૧૯૧૯ ની સાલમાં પ્રાથમિક શાળામાં ભણતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યામાં કંઈક વધારો થયેલો જણાય છે, તોપણ માધ્યમિક શાળામાં અભ્યાસ આગળ ચાલુ ન રાખનારની સંખ્યામાં ત્રણ ટકાનો વધારો થયો છે તે અત્યંત ખેદ ઉપજાવે તેવો વિષય છે. આ પ્રમાણે કોમના હિતના પ્રશ્નોમાં જેઓ રસ લે છે તેઓની કેળવણીના ક્ષેત્રમાં પ્રગતિ કરવાની ઇચ્છા ફળીભૂત થઈ શકી નથી. યોગ્ય બંધારણવાળી એક સંસ્થાની ખામી અને એકજ હેતુ સાધવા માટે કાર્ય કરતી જુદી જુદી અસંખ્ય સંસ્થાઓમાં જૈનોની સખાવતની અસમાન વહેંચણી—એ કેળવણીમાં પછાત પડી જવાનાં મુખ્ય કારણો ગણી શકાય. એમ છતાં સાદહીમાં હુમણાં જ ભરાયકી ખારમી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સના અધિવેશનમાં એક પંચાયત ફંડ એકઠું કરવા સંબંધી જે ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો છે તે આનંદજનક છે. ઉક્ત યોજનાના કેટલાક ઘડનારાઓએ નજીકના ગામોમાં ફરીને ફંડ એકઠું કરવાનું સ્વીકાર્યું છે અને બીજાઓએ તેમને અનુસરવાનું અને શ્રીમંતોને સમન્વરી તેમજ જેઓ એક રૂપિયો અથવા તેથી વધારે આપી શકે તેમ હોય તેઓને સહય તરીકે દાખલ કરી યોજનાને કોઈ પણ પ્રકારે મદદરૂપ બનવાનું વચન આપ્યું છે. જે ઉક્ત યોજના મુજબ સમજણપૂર્વક કામ કરવામાં આવશે તો જે વિદ્યાર્થીઓ દુર્ભાગ્યવશાત્ પોતાનો અભ્યાસ આગળ ચાલુ

૨૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રાખી શકતા નથી તેઓને તેનાથી કિંમતી સહાય મળી શકશે. કેટલીક સંસ્થાઓની બાબતમાં એવું બન્યું છે કે સ્થાપના વખતે શરૂઆતમાં લોકો તરફથી ઘણો જ ઉત્સાહ દર્શાવવામાં આવે છે અને પાછળથી કોઈ પણ બાબતું સંતોષકારક પરિણામ લાવ્યા વગર કાર્યવાહકોની નબળાઈને લીધે અધવચથી તથા દેવામાં આવે છે. તેવું આ યોજનાના સંબંધમાં નહિ બને એમ આશા રાખવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત વ્યાપારી તરીકે જેનો પૈસા રળવામાં રચ્યાપરચ્યા રહે છે. તેઓએ સમજવું જોઈએ કે આ વિનંદિત જીવનમાં જ્યે સંચય કરવામાં મંડ્યા રહી ક્ષણિક કીર્તિ મેળવવા કરતાં કંઈક વિશેષ સારી વસ્તુ મેળવવાની છે.

શું જગત્ કર્તા ઈશ્વર છે ?

રા. રા. નંદલાલ લલિતભાઈ વકીલ.

વર્તમાન યુરોપમાં ચાલતી લડાઈએ જગતને ઘણું જ શિક્ષણ આપેલું છે. સાંસારિક અને રાજ્યદ્વારિક દૃષ્ટિથી તપાસતાં તેમાંથી ઘણું ઘણું બચવાનું, જોવાનું અને અનુભવવાનું મળ્યું છે. રાજ્ય અને રૈયત વચ્ચે કેવો સંબંધ હોવો જોઈએ તેનું અદ્ભુત શિક્ષણ ઉભયને પ્રાપ્ત થયું છે. રાજ્યકર્તા પુરોષોના વિચાર, વાણી, અને કૃતિમાં પરિવર્તન થયું છે, તેવીજ રીતે પ્રજામાં પણ થયું છે. પ્રજાને પોતાના સ્વરૂપ અને હક્કનું જ્ઞાન થયું છે. સ્વાર્થસાધકતા અને સ્વાર્થત્યાગ એ બેમાં શો તફાવત છે, અને તેમાંથી ઉદયને માટે શેનો આદર કરવો જોઈએ તેના વિચારો થાય છે. સ્વોન્નતિ, સ્વમાન, સ્વહક્ક, સ્વરાજ્ય, ઇત્યાદિ શબ્દોમાં શું ગૂઢ રહેલું છે તેનો યોધ થયો છે. તેજ પ્રમાણે તત્ત્વજ્ઞાનની દૃષ્ટિથી જો આપણે તેમાંથી કંઈ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરીએ તો તેમાં પણ આપણે ઘણું મેળવી શકશું.

પ્રાચીન કાળમાં હિંદુસ્થાનમાં જે લડાઈઓ થતી હતી. તેમાં ઘણી ખરી લડાઈઓ જુદી જુદી જાત અને જુદા જુદા ધર્મ માનનારા વચ્ચેની હતી તેમજ એક જાત વચ્ચે જુદા જુદા હેતુથી થતી હતી. એમ ઇતિહાસ વાંચવાથી આપણે જાણીએ છીએ. દૈવ અને દૈત્ય, મનુષ્ય અને રાક્ષસ, હિંદુ અને મુસલમાન, વચ્ચેની લડાઈઓ તેમાં મુખ્ય છે.

વર્તમાન લડાઈ એક જાતની ખ્રીસ્તિ પ્રજા વચ્ચે છે. તેઓમાં જેઓ ઈશ્વરને માનનારા છે તે એક ઈશ્વર-ઇશુ-ને માનનારા છે, લાજનારા છે અને પુજનારા છે. તેઓ, ઈશ્વરે આપણને પેદા કર્યા અને ઈશ્વર આપણને મુખ દુઃખ આપનાર છે, ઈશ્વરની મરજીથી સર્વ થાય છે, અને ઈશ્વર આપણને પાપથી મુક્ત કરનાર છે એમ માનનાર છે.

શું જગત્ કર્તા ઇશ્વર છે ?

૨૧૫

આ જગત્નેા કર્તા ઇશ્વર છે કે નહિ એ બાબત બુદ્ધા બુદ્ધા ધર્મના પુસ્તકોમાં ઘણો વાદવિવાદ છે, તે સાથે હાલ આપણને કાંઈ કામ નથી અને તેમણે પોત પોતાના પક્ષને પ્રતિપાદન કરવા સારૂ જે જે કારણો આપેલા હશે તે જાણીને આપણે બંદેશમાં પડવાનો આ વખત નથી, પણ વર્તમાન સ્થિતિ ઉપરથી વસ્તુતઃ આપણને જે જે વિચારો ઉત્પન્ન થાય છે તેનોજ અત્રે વિચાર કરવાનો છે.

જો જગત્નેા કર્તા ઇશ્વર હોય. અને જો ઇશ્વરે તેઓને બનાવ્યા હોય તો પછી જર્મન પ્રજાના મનમાં પોતાના અંધુ, એકજ પિતાના પુત્રો, એકજ ધર્મ પાળનાર અને સાંસારિક સગાં, તેઓના વિરૂદ્ધ લડાઈ ઉઠાવવાનો વિચાર કેમ ઉત્પન્ન થયો ? વિચાર ઉત્પન્ન થયો એટલુંજ નહિ પણ તેમનો નાશ કરવા તેમના ધન, માલ, પ્રાણ અને દેશ છીનવી લેવા અને તેવા પ્રકારનું જ્ઞાન પોતાના દેશમાં ફેલાવવાને ઇશ્વરે તેમનામાં બુદ્ધિ કેમ ઉત્પન્ન કરી ? શું જર્મન અને તેના પક્ષમાં રહેનાર અને મિત્ર રાજ્ય અને તેમના પક્ષમાં રહેનારના ઇશ્વર બુદ્ધા બુદ્ધા છે ? જો એક ઇશ્વર છે. અને તેણેજ બધાંને ઉત્પન્ન કરેલાં છે અને તેની ઇચ્છા વિના એક સગી પણ ચાલી શકતી નથી એમ માનવામાં આવે તો તેમણે આથે રસ ગ્રામ, લોર્ડ લેન્સડ ઉત્તના કહેવા પ્રમાણે આ સુધરેલી દુનીયાનો નાશ થાયછે, તેનો નાશ કરવાને પરસ્પર દ્વેષ ઉત્પન્ન કરવાની બુદ્ધિ બંને પ્રજામાં કેમ ઉત્પન્ન કરી ? શું આ લડાઈ ઇશ્વરની ઇચ્છાથી થઈ છે કે ઇચ્છા વિના ? તેના બાણપણામાં થઈ છે કે અબાણપણામાં ? આ લડાઈ ઉભી કરવાની પ્રેરણા કરવાને ઇશ્વરને શું કારણ મળ્યું ? લડાઈમાં મનુષ્ય અન્ય પ્રાણીઓને કેવું કેવું દુઃખ પડતું હશે અને તેમનો નાશ કેવી રીતે થાય છે તેનો દયાજનક અને કમકમાટ ઉપજાવનાર ચિતાર તો જેઓ તે જગ્યાએ હાજર રહી નજરેનજર જોનાર હશે તેમના (મનમાં) ધ્યાનમાં આવી શકે. આપણે પેરારોની લડાઈ 11 હકીકત બાણનાર, હારજીતના બગર મેળવનારના ધ્યાનમાં એ ચિતાર આવવો જ મુશ્કેલ છે.

લડાઈથી કેટલાક દેશ, પ્રગણાં અને આખા ગામના ગામ નાશ થઈ ગયા છે. રાજાઓ અને શ્રીમંતો ઘરબાર વિનાતાં અને રંક થઈ ગયાં છે. જેઓને રહેવાને માટે મોટા મોટા દેવતાઈ અંગલાઓ હતા અને મોજ મેળવવાને માટે બગીચાઓ હતા, તેઓને રહેવાને હુ પડી પણ રહી નથી. જેઓ હજારોની કીંમતના વસ્ત્રા-ભુષણ પહેરતા હતા તેઓનું સર્વસ્વ નાશ પામી ગયું છે. જેઓના એક ટકતા લોજનની કીંમત પાઉંડોની સંખ્યાથી અંકાતી તેમને પેટપુરતી ભાખરી કે પાઉંની કટકી પણ મળતી મુશ્કેલ થઈ છે. રાજ્યકર્તાને આવાની વસ્તુઓ ઉપર કાયદા કરી અંકુશ મુકવાનો પ્રસંગ ઉત્પન્ન થયો અને કોઈ પણ માણસ પોતાની ભુખ પુરતું અનાજ કે ખોરાક ખાઈ શકે નહિ, પણ અમુક મર્યાદા પુરતુંજ ખાઈ શકે એવો અંકુશ મુકાઈ ગયા છે. આ સ્થિતિ શું ઓછું દુઃખ ઉત્પન્ન કરનારી

૨૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે? આ સ્થિતિ શું ઇશ્વરે પેદા કરી? જો ઇશ્વરે ઉત્પન્ન કરી હોય તો પછી ઇશ્વરના મનમાં દયાળુપણનો ગુણ કયાં ન્હો? જે પિતા પોતાની સંતતિને આપસઆપસમાં લડાઇ ઉત્પન્ન કરાવી પોતે મોજમજ મેગવે, જે પ્રજા પોતાના તામાની પ્રજાને આપસઆપસમાં લડાઇ ઉત્પન્ન કરી તેમનો અને તેમની મીઠકતનો નાશ થવા દે અને રક્ષણ કરે નહીં, તેવો પિતા અને રાજા પોતાની પદવીની લાયકાત ધરાવતા નથી એમજ ન્યાય બુદ્ધિવાળા માણસો માનશે. તેજ પ્રમાણે જે ઇશ્વર પોતે ઉત્પન્ન કરેલી સંતતિમાં અગસપરસ લડવાની બુદ્ધિ અને શક્તિ ઉત્પન્ન કરે, તેમનો ભયંકર અને ઘાતકી રીતે નાશ થવા દે, જીવતાઓને પણ અનેક રીતે દુઃખ થાય એવાં સાધનો ઉભા કરવાની બુદ્ધિ આપે, તેનામાં ઇશ્વરત્વ કયાં રહ્યું? જો જગત્કર્તા ઇશ્વર માનીયે અને આ લડાઈ ઇશ્વરઇચ્છાથી જ ઉત્પન્ન થઈ છે, તેની માં જીવિના પ્રાણી કાંઈ પણ કરવા સમર્થ નથી એમ માનવામાં આવે તો શું આ સુધરેલી ગણાતી પ્રજા અને વિજ્ઞાનમાં આગળ વધેલા દેશો ઉપર ઇશ્વરને ક્ષય ઉત્પન્ન થયો શું? કે તેમની ઉત્તતિ ઇશ્વરથી સડુન થઈ શકી નહિ? કે તેમનામાં આપસઆપસમાં નાશ કરવાની બુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરી છે? જો તેમ માનવામાં આવે તો, ઇશ્વર નિર્ગળ અને દેવિમાં ગણાય કેમકે નિર્ગળ પ્રાણીયો જ બળવાનનો દ્રેષ કરે છે.

એક વખત એકની હાર થાય છે, બીજી વખત બીજીની હાર થાય છે, એમ આપણા બાણવામાં આવે છે. એવી રીતે હારજીતના તમાસા બાજીગર લોકની પેઠે કરાવવાથી ઇશ્વરને શું ફાયદો? શું ઇશ્વર આ તમાસો જોઈ ખુશી થાય છે? લડાઈ પૂર્વે એક વખત એવો હતો કે રૂશીયન સત્તા બળવાન ગણાતી હતી. હિંદુસ્થાનને કંઈ પણ ભય રાખવાનું કારણ હોય તો તે રૂશિયા તરફ જ ગયાતું, ને તજ કારણથી સરહદ ઉપર બચાવનો બેઠકામ કરી તથા બચાવને વાસ્તે લશ્કરમાં વધારો કરવામાં આવતો અને અફઘાનીસ્તાનના અગીરને પોતાના પક્ષમાં કાયમ રાખવાને તેને હિંદુસ્થાનની સરકાર તરફ સાત લાખો રૂપિયાનું સાકી તણું આપતી. તેજ રૂશીયન સત્તા હાર કવી નિર્ગળ બની ગઈ છે? રૂશીયન રાજા ગદી વિના રખડો થઈ ગયો છે! રૂશીયન રાજ્યના કેટલા શહેરોનો નાશ થઈ ગયો છે? અને એ રાજ્યમાં અંધાધુંધી ઉત્પન્ન થઈ છે, એ શું ઇશ્વરે બનાવ્યું? અથવા ઇશ્વરના હુકમથી બનાવ્યું છે? એ પ્રમાણે કરવાને ઇશ્વરને શું કારણ મળ્યું? શું રૂશીયન પ્રજાને ઇશ્વર જુદો છે? અથવા ઇશ્વરે રૂશીયન પ્રજાને નહોતી બનાવી? જો ઇશ્વરેજ બનાવી હતી તો પછી પોતાની બનાવેલી પ્રજાનો નાશ કરવાનું કારણ શું? ઇત્યાદિ ઇત્યાદિ સંખ્યાબંધ શંકાઓ ઉત્પન્ન થાય છે. જો જગતના કર્તા ઇશ્વર માનવામાં આવે તો પછી જુદા જુદા દેશોની પ્રજાના જુદા જુદા

શું જગત્ કર્તા ઇશ્વર છે ?

૨૧૭

ઇશ્વર હોવા જોઈએ અને જો જુદા જુદા દેશની પ્રજાના જુદા જુદા ઇશ્વર હોય તો દરેક દેશના લોકમાં મનુષ્યત્વની જે ખાસીયનો એક પ્રકારની છે, તેવી હોય નહિ, પણ જુદા જુદા પ્રકારની હોય. આ બધી વાતોનો પરંપરાથી ચાલતી આવેલી અંધશ્રદ્ધાથી વિચાર કરવાનો નથી પણ સમ્યક્ જ્ઞાન અને ન્યાયબુદ્ધિથી વિચાર કરવાનો છે. અંધશ્રદ્ધાનો આ વિષય નથી.

આ જગતની અંદર દરેક વ્યક્તિ જુદી જુદી છે. તેઓના જીવ જુદા જુદા છે. જો બધાના જીવ જુદા જુદા ન હોય અને એકજ હોય તો એકના સુખદુઃખનો અનુભવ બીજાને થવો જોઈએ, તે થતો નથી. જે જીવો સંસારથી મુક્ત થયેલા છે, જેમણે પોતાના આત્મામાં લાગેલાં શુભાશુભ કર્મનો નાશ કરી પોતાના આત્માને શુદ્ધ, નિર્મળ બનાવ્યો છે અને જેને સંસારમાં જન્મમરણ કરવાનું નથી એવાં મુક્ત જીવો સિવાય તમામ સંસારી જીવો જુદા જુદા છે અને તેઓ દરેકનાં કર્મ પણ જુદાં જુદાં છે. દરેક જીવ પોતે કરેલાં શુભાશુભ કર્મોનાં ફળ આ ભવમાં ભોગવે છે અને ભોગવતાં બાકી રહેલાં કર્મ માટે ફરી જન્મ લે છે. જીવ સમય સમય જુના કર્મના ઉદયના ફળ વિપાક ભોગવે છે, અને તે ભોગવવામાં માધ્યસ્થ્ય વૃત્તિથી નહિ રહેતાં રાગદ્વેષની પ્રગતિથી નવીન કર્મને બંધ કરે છે. એણે અનંત કાળ સંસારચક્રમાં અજ્ઞાનદશના યોગે જન્મમરણ કર્યા છે અને કરે છે.

જ્યારે જીવને શુદ્ધ નિમિત્ત યોગે સમ્યક્ જ્ઞાન પુરવક પોતાના આત્મસ્વરૂપનું સત્ય સ્વરૂપ સમજાય છે ત્યારે નવીન કર્મબંધ ઓછા થાય અથવા સમુજાના ન થાય એવા પ્રકારની કાળજી રાખી સદ્વર્તનની શૈલી પર ચઢવા પ્રયત્ન આરંભે છે અને પોતાની આત્મસત્તા પ્રગટ કરવાને પ્રયત્ન કરે છે અને આત્મામાં જે વિજ્ઞાતીય તત્ત્વ પુણ્યપાપરૂપ રહેલું છે તેનો નાશ કરવાને અપૂર્વ ઉદ્યમ કરી પરિણામે આત્માની શુદ્ધ સત્તા પ્રગટ કરે છે. આત્માના અનંતજ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને વીર્યગુણ પ્રગટ થવાથી જગતમાં રહેલા પદાર્થમાત્રને તે જાણે છે અને જુએ છે. જો જગતના જીવો જુદી જુદી વ્યક્તિ સ્વરૂપે ન હોય અને તમામ જીવો એકજ હોય તો એક જીવે એ પ્રમાણે કરેલા પુરૂષાર્થનો લાભ એકી વખતે તમામને મળે. પણ તે પ્રમાણે મળતો નથી, તેથી એમ પ્રતીતિ થાય છે કે દરેક વ્યક્તિના જીવ જુદા જુદા છે.

દરેક જીવ જુદા જુદા છે તેમ તેઓના કર્મો પણ જુદા જુદા છે. દરેક જીવને પોતાના કર્મવિપાક ફળ પણ જુદા જુદા ભોગવવા પડે છે અને તે ભોગવવા માટે જન્મમરણ ધારણ કરવા પડે છે. પુનર્જન્મ છે. જીવ કર્મથી મુક્ત થઈ પરમાત્મા થઈ શકે છે, અને તે મુક્ત થવાના ઉદાય છે એટલી વાતની આપણને

૨૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રતીતિ, ખાત્રી કે શ્રદ્ધા થાય તોજ આ વિષયમાં આપણે કંઈ પણ યથાયોગ્ય વિ-
ચારણા કરી શકીએ.

દરેક જીવના સુખદુઃખનો કર્તા તે જીવ પોતે છે. સુખદુઃખ તો તેણે પૂર્વે
સંચય કરેલા શુભાશુભ કર્મના ફળવિપાકરૂપ છે. વર્તમાનમાં આપણે
દરેક વ્યક્તિ જે સુખ દુઃખનો અનુભવ કરીએ છીએ, તે આપણા પોતાના જ પૂર્વે
કરેલા શુભાશુભ કર્મના જે દલીયાં આત્માના પ્રદેશમાં લાંગેલાં છે તેનું પરિણામ
છે. એકે કરેલા શુભાશુભ કર્મનું પરિણામ બીજાને લોગવવું પડતું નથી.

આપણે પોતાનો ઉદ્ધાર કરવો, ઉત્તતિની ટોચે પહોંચવું, એનો આધાર આ-
પણા પોતાના શુભ વિચાર અને શુભ પ્રયત્ન ઉપર રહેલો છે. બેશક, તેમાં નિમિત્ત
કારણો બીજા ઘણાં રહેલાં છે. જે જે નિમિત્ત કારણો છે તે તે નિમિત્ત કારણોનો
સદુપયોગ કરવો એ આપણા પોતાના અપત્યારમાં છે સારા નિમિત્તો-સંજોગો-
છતાં પણ જે આપણે પોતાની ઉત્તતિ માટે પ્રયત્ન નહીં કરીએ તો આપણો ઉદ્ધય
કદાપિ થવાનો નથી. આપણા આત્મામાં અનંત જ્ઞાન અને અનંત શક્તિ
રહેલા છે. તે જ્ઞાન અને શક્તિને યોગ્ય ઉદ્યમથી ખીટવવા એ કેવળ આપણા પો-
તાના પુરૂષાર્થપર જ આધાર રાખે છે. જે આપણે પ્રમાદ કરી આપણા જીવનનો
સદુપયોગ નહિ કરીએ, અને વૃથા કાળ ગુમાવીશું તો પછી કદાપિ આપણો
ઉદ્ધય થવાનો નથી. આજ પ્રકારની સમ્યક્ શ્રદ્ધા આપણામાં ઉત્પન્ન કરવી એ આ-
પણી દરેકની પહેલામાં પહેલી ફરજ છે.

ઉત્તતિના ઘણા પ્રકારો છે. વ્યવહારિક, સાંસારિક, ધાર્મિક કે આત્મિક,
જાતિ ઉત્તતિ કે દેશ ઉત્તતિ, ગમે તે પ્રકારની ઉત્તતિની ઈચ્છા આપણામાં હોય, પણ
તે દરેકમાં ઉત્તતિનું મુખ્ય તત્ત્વ તો ઉપર ગતાવેલું તેજ છે. પોતાની સ્વોત્તતિ
માટે પોતે એકલાએ વિચાર અને પુરૂષાર્થ કરવાનો છે. અને સમુદાયની ઉત્તતિ
માટે સમુદાયે એકસંખી, એક દીદથી વિચાર અને પુરૂષાર્થ કરવાનો છે. આપણે જ
આપણા પ્રારબ્ધના બનાવનાર છીએ. ઇશ્વરનો તેમાં કંઈ પણ સંબંધ નથી. એમ
બ્યારે માનીએ ત્યારે શું જગતમાં ઇશ્વર નથી એ પ્રશ્ન સ્વાભાવિક ઉત્પન્ન થાય છે.
બેશક, ઇશ્વર તો છે. અને તે જ્ઞાની છે તે જગતની વ્યવસ્થા પોતાનાં જ્ઞાનથી બાંધે
છે અને દેખે છે. તેને તો કોઈ જીવ પોતાનો કે પરાયો છે જ નહીં. તે કોઈને
સુખ આપતો નથી કે કોઈને દુઃખ આપતો નથી અને તે જગત બનાવવાની ઉપાધી
કે અટપટ કરતો નથી. જે સિદ્ધ પરમાત્મા છે, તેજ ઇશ્વર છે. જેઓ સિદ્ધ પરમા-
ત્મા થયેલા છે તેમણે જે જે ઉપાયોનો ઉપયોગ કરેલો છે તેનો આપણે ઉપયોગ
કરીએ; તેમના માર્ગે ગમન કરીએ તો આપણે પણ ઇશ્વરત્વની સ્થિતિપરંપરા
પ્રાપ્ત કરી શકીએ. આ જગત અનાદિ છે. વસ્તુમાત્રમાં ઉત્પન્ન થવાનો અને

શું જગત્ કર્તા ઇશ્વર છે ?

૨૨૬

નાશ થવાનો, તથા પ્રવાહ સ્વરૂપે કાયમ રહેવાનો સ્વભાવ છે. સંયોગ અને વિયોગ એ તેના ધર્મ છે. કાળ, સ્વભાવ, નિયતિ (ભવિતવ્યતા) જીવોના કર્મ અને ઉદ્યોગ એ પાંચ નિમિત્તથી સર્વ પદાર્થો પોતપોતાના કાર્ય કરે છે. પદાર્થના સંયોગમાં આ પાંચજ નિમિત્ત છે. પદાર્થ માત્રમાં અનંત શક્તિ રહેલી છે.

અનાદિ કાળથી જીવ અને અજીવ એ બે મુખ્ય તત્ત્વો જગતમાં છે. આપણે બધા સંસારિ જીવો છીએ. આપણે પ્રત્યેક જુદા જુદા છીએ, એ વાત તો પ્રત્યક્ષ પ્રમાણભૂત છે. એના માટે વિશેષ વિચારણાની જરૂર નથી. જો આપણે બધા એક હોઈએ તો પછી આપણી દરેકની પ્રકૃતિ, સ્વભાવ, -રહેણી કરણી, વિગેરે સખ્યા-બંધ બાબતોમાં ભિન્નતા જોઈએ છીએ, તે હોવી નહીં જોઈએ. બેશક, આપણા દરેકમાં ચૈતન્ય લક્ષણ છે. તે તથા જીવનું સ્વરૂપ એક પ્રકારનું છે. આપણા દરેકના શુભાશુભ કર્મ જે પુણ્ય અને પાપ તત્ત્વના નામથી ઓળખાય છે તે જુદા જુદા છે, તેથી આપણે સુખદુઃખનો અનુભવ જુદો જુદો કરીએ છીએ. વિચાર આ ઠેકાણે જ કરવાનો છે, કે આપણે જે શુભાશુભ કર્મ કરીએ છીએ તે આપણે પોતાના સ્વતંત્ર વિચારથી કરીએ છીએ કે તે ઇશ્વર કરાવે છે? આપણે જે કાંઈ કૃત્ય કરીએ છીએ તે આપણે પોતાના સારાસાર વિચારથી કરતા નથી અને ઇશ્વર આપણને પ્રેરણા કરે છે તે પ્રમાણે કરીએ છીએ, તો પછી આપણે દરેકે વ્યવહારિક કે ધાર્મિક કેળવણી લઈ આપણા વિચારો અને આચાર સુધારવા જે પ્રયત્ન કરીએ છીએ તે કરવાની જરૂર રહેશે નહિ. કેમકે આપણે જે કાંઈ કરીએ છીએ તે આપણી પોતાની ઇચ્છા કે મરજીથી કરી શકતા નથી, પણ આપણી પાસે ઇશ્વર કરાવે છે. જેમ લશ્કરમાં રહેનાર સીપાઈઓ લડાઈના પ્રસંગે પોતાના મરજીથી કંઈ પણ કરી શકે નહિ પણ પોતાના ઉપરી-કમાન્ડરના હુકમ પ્રમાણેજ લડાઈનું કામ કરી શકે ને તેથી આખી પલટણનો નાશ થવો કે બચાવ થવો, કે યશ અપયશ મળવો તે ઘણું ભાગે તે પલટણ કે ટુકડીના ઉપરી ઉપર આધાર રાખે છે. તે દરેક ટુકડી કે પલટણના ઉપરી જુદા જુદા હોય છે. તેમ જો આપણે સર્વે ઇશ્વરના હુકમ પ્રમાણે કરીએ છીએ એમ માનીએ તો દરેક જાત, સમુદાય, પ્રગણા કે દેશના ઇશ્વર પણ જુદા જુદા છે એમ સાબીત થાય અને તેમ કરે તો આખા જગતનો ઇશ્વર કર્તા છે એ વાત સત્ય ઠરતી નથી. આ વિષય ઘણોજ વાદરૂપ છે, તેમાં સત્ય શું છે તેના વિચાર આપણે કેવી રીતે કરવા તેટલા માટેજ આ પ્રયત્ન કરેલો છે. કોઈની પણ લાગણી દુઃખાવવાનો ઉદ્દેશ નથી. ઇશ્વર પરમાત્મા છે પણ જગતનો કર્તા છે કે નહિ? તેની યોગ્ય વિચારણા કરવામાં આવશે તો આપણે આપણું પોતાનું સ્વરૂપ કેવા પ્રકારનું છે તેનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકશું. અને આપણે આપણી સ્વોન્નતી માટે પરાવલંબી નહિ થતાં સ્વાવલંબી થઈ શકશું.

૨૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમદાવાદના નગરશેઠનું ઉપયોગી ફરમાન.

પવિત્ર તીર્થશ્રી સિદ્ધાચળજીના રક્ષણની બાબતમાં આ શહેરના એક મોહ-મેદન કાળ કુટુંબના વડાદોએ આપણા પવિત્ર તીર્થશ્રી સિદ્ધાચળજીનું મુગ્ધ બાદશાહ ઔરંગઝેબના વખતમાં રક્ષણ કર્યું તેની ખુશાલીમાં શેઠ આણંદજી દયાલુજીની કમીટીના પ્રમુખ નગરશેઠના વડીલ શાંતીદાસ શેઠ તે મુસલમાન કુટુંબને જરૂર પડે ત્યારે જૈન કોમે મદદ આપવી તે માટે તેમને કરી આપેલ એક ફરમાન

ઉર્દુમાં શીક્ષો
બાદશાહે અલી
ઔરંગઝેબ

સંવત ૧૬૯૫ ના વરસે પોષ શુદ્ધ ૫ ને વાર રવિ દીને તારીખ ૧૭ માહે રમઝાન સને ૧૦૪૯ ના હીજરીના જન્મ કાળ ઇબ્રાહીમ વિ. કાળ અબ્બાશેરી અત્રેની ગાદીવાળા જોગ લીં નગરશેઠ શાંતીદાસ શેઠકરણ જ્ઞાને શ્રાવક વાણીયા રહેવાસી શહેર અમદાવાદનાં જત તમે શહેર અમદાવાદની મહમદનાં દીનની સર-ચતની ગાદીના મુખતીઆર હોવાથી બાદશાહે ઔરંગઝેબ તરફથી તમારી ઉપર અમારો સીદ્ધાચળ નામનો ડુંગરો ઉપરના દેરાં તથા દેવળો પાડીને નાશ કરવાનો હુકમ આવેલો તે બાબતમાં તમે ઘણીજ ઇકરાયથી અમારા શ્રાવકનાં મદદ કરવાને ભાટ લોકોનાં આઠ દશ મરણ થયા. પણ હરેક રીતે બાદશાહને સમજાવીને તે દેવળો તથા દહેરાં આબાદ રાખેલા છે તેના ઇનામમાં અમે રાજ થઈને તમોને રૂપીઆ લાખો આપતાં પણ નામોસી છે તેથી તમોએ લીધેલા નથી એટલે આ બાદશાહી રૂકડો દિલ્હીએથી મંગાવીને લખી આપીએ છીએ કે ત્યારે ધર્મની અંદર જે શ્રાવક વાણીયાઓના વંશમાં વસે છે તે તમારા એટલે કાળ ઇબ્રાહીમના વંશના કાળની બનતી કોશીશ કરીને ઘણી સારી રીતે મદદ કરવી જરૂર છે એટલે તમારા વંશમાંના કાળની ઓલાદમાં કોઈ પણ ગરીબ હાલતે આવી પડે જેવી રીતે બની શકે, અથવા જેવી રીતે તમે મદદ માંગો તેવી રીતે આપવાથી શ્રાવકનો દીકરો ફરે તો કુળ સુત્રના શાસ્ત્રથી ફરે. આ લખોટો અમારી રાજ ખુસીથી કરી આપ્યો છે, તે અમ શ્રાવક વાણીયા જ્ઞાતીને કબુલ મંજુર છે સહી.

અત્ર ધુળીઆ અદાલતની સહી ૬: પોતે. મત્ર સાંથીદાસ શેઠકરણની સહી ૬: પોતે શાખ

આત્માનંદમાં વિહરતા ઉચ્ચ કોટીના મનુષ્યનું જીવન કેવું હોય છે? ૨૧૭

ઉર્દુ શીકો

અલી અલકદર અબદુલરહીમ

ઉર્દુ શીકો

ઉર્દુ શીકો

ઉર્દુ શીકો

અલીઅલકદર હમીદ બાદશાહ અલીકદર ઔરંગઝેબ હજરત સુલતાન દુઆ
હીજરી ૧૧૧૮

અસલ ઉપરથી નકલ

રબુ કરનાર ઇબ્રહીમ કાળના વંશજો

કાઝી મહમદભાઈ નનુભાઈ
કાઝી કરીમભાઈ રહેમાનભાઈ

આત્માનંદમાં વિહરતા ઉચ્ચ કોટીના મનુષ્યનું જીવન
કેવું હોય છે ?

(ઉદ્ધવજી સંદેશો કહેબો સ્યામને—એ રાહ.)

આત્માનંદ તણી શી ઉર્મિ ઉછળે,
બ્યારે મીઠી નિદ્રા લેતું વિશ્વ જો;
સુખદુઃખ જીવન મરણતણી જે ભાવના;
જેથી જાગે અંતર જેનું સદૈવ જો—આત્મા ૧
વીણાના ઝંકારસમા એ નાદ છે,
સંગીત જેમાં હૃદયસુરો લય થાય જો;
એ ઝંકાર તણા ધ્વનિઓ પ્રકટી રહે,
ચિત્તવૃત્તિમાં અમીરસ શું ઉલસાય જો—આત્મા ૨
ક્ષણક્ષણમાં જે સત્ત્વ જગતનું ચૂસતા,
રાગદ્વેષ રૂપી જો દૈત્ય કરાલ જો;

૨૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બલ તેનું નિઃસત્ત્વ^૧ કરી સંગ્રામમાં,
 અદ્ભુત યોગ વિષે વહતો શુભ કાલ જો—આત્મા૦ ૩
 જીવનની શુભ પુણ્યક્ષણો પ્રકટાવતી,
 નિર્મલ શાંતિ સરોવર લહરી જન્ય જો;
 શુદ્ધ ચેતના સ્મરણપથે જોને થઈ,
 જન્માન્તરની વિસ્મય^૨મૂર્તિ ધન્ય જો—આત્મા૦ ૪
 ક્ષણજીવી^૩ તુષાર^૪ ઉષાને^૫ ઢાંકતી,
 તૃણો તેમજ આવરતી જીવ તેજ જો;
 અનુભવજ્ઞાન પ્રજ્ઞા ઉદયાચળ આવતાં,
 અળપાતી એ દેહબુદ્ધિમાં હેજ^૬ જો—આત્મા૦ ૫
 ઝગમગતી સંધ્યા જેમ ક્ષણક્ષણમાં સરે^૭,
 અંધારી રજનીમાં તેમ વિલાય જો;
 જીવનજ્યોતિ જન્મમૃત્યુ પર્યાયમાં,
 જ્ઞાનદષ્ટિથી એક-અસ્વંડ કળાય જો—આત્મા૦ ૬
 જેમ પલકમાં ચંદ્ર ઉદય પામ્યા પછી,
 રાત્રિની નિદ્રા-અંધાર^૮ ભાય જો;
 પૂર્વપરિચિત સંસ્કારો અજ્ઞાનના,
 દૂર દૂર સદ્જ્ઞાનરશ્મિથી^૯ થાય જો—આત્મા૦ ૭
 વિસ્વોનું ઐશ્વર્ય! તું સર્વ છે, પૂર્ણ છે,
 સકલ દીનતાનું છે મહા^{૧૦} અવસાન જો;
 પરમાત્મા શ્રી વીરતણા પગલે હવે,
 સંચરવું સામર્થ્યવડે શિવસ્થાન જો—આત્મા૦ ૮
 ફેટેહચંદ ઝવેરભાઈ.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી આત્માનંદ જૈન વિદ્યાલય ખુલ્લું મુકાયું.

જૈનાચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજના પ્રશિષ્ય મુનિમહારાજશ્રી વલ્લભ-
 વિજયજી મહારાજના પ્રયાસથી ગોડવાડ-મારવાડ ઉદ્ધારક જે કાર્ય શરૂ થયેલ છે અને જેમાં
 પ્રથમથી સાદહીના શ્રી સંધે ઉત્સાહભર્યો આગ લીધેલ જે કોન્ફરન્સના પ્રસંગે અનુભવ થયે

૧ શક્તિ વગરનું. ૨ વિસ્મય પમાડે તેવું શુદ્ધ ચેતનાદર્શન. ૩ થોડા કાળ રહેનારી.
 ૪ ઝાકળ. ૫ પ્રાતઃકાળનો સમય વિશેષ. ૬ તરત. ૭ મળે. ૮ સમ્યગ્જ્ઞાનના કિરણોથી.
 ૯ છેલ્લું વિનાશસ્થાન—આત્માનો સંપૂર્ણ ઉત્કર્ષ થતાં સર્વ દીનતાનો વિનાશ થાય છે.

અંથાવલોકન.

૨૧૬

ચુક્યો છે, પરંતુ પાછળથી સાદડીના શ્રી સંઘને જોઈએ તેવો ઉત્સાહ નજરે ન આવતાથી મહારાજશ્રીએ પોતે કોન્કર-સના મંડપમાં બોલાએલ બોલને માન આપી પંજનના વિહારની ઇચ્છા કરી, સાદડીથી સીધા મુઝારા ગામ થઈ ખુડાલા ગામ પધાર્યા. દરમિયાન ગામવાળાને ખબર પડતાં મહારાજને પ્રાર્થના કરી વિહાર અટકાવી, કોઈ કારણ પ્રસંગથી સેસત્રી તીર્થ જે બાલીથી દોઢેક ગાઉ છે ત્યાં ગોડનાડ મહારાજન એકઠું મળ્યું હતું તેને ખબર આપતાં ત્યાંના પંચે નિર્ણય કર્યો કે ગમે તે ભોગે પણ આ કાર્ય અવશ્ય કરવું, ને મહા સુદી તેરશનું મુહૂર્ત ફાલના સ્ટેશનની ધર્મશાળામાં સાચવવું. આ નિશ્ચય મહારાજશ્રી ને જણાવી ખુડાલા ગામથી ગોડનાડના ગામોમાં આમંત્રણ પત્રિકા મોકલી આપવામાં આવી છે. આ શુભ કાર્ય ભાંગી પડતું પાછું પગભર ઉભું કરવાવાળા સંજ્ઞાને વન્યવાદ થતો છે. ખાસ કરી પ્રારંભમાં જેમ સાદડીના શ્રી સંઘે ભાગ લીધો હતો તેમ આ વખતે બાલી અને ખુડાલાના શ્રી સંઘે ભાગ લીધો છે. માટે એમને પણ વન્યવાદ આપવો યોગ્ય છે. આવનાર સદ્ગૃહસ્થોની આગતા-સ્વાગતાને માટે ખુડાલાના શ્રી સંઘે માથે લીધેલ છે.

હાલમાં અમારા જાણવામાં આવ્યું છે કે ઉક્ત જૈન વિદ્યાલય ખુલ્યું મુકવામાં આવ્યું છે. જેથી અમે અમારો આનંદ જાહેર કરીએ છીએ.

ઇનામ આપવાનો મેળાવડો.

શ્રી રાજનગર જૈન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક ધાર્મિક પરિક્ષાની સંસ્થાએ બાદરવા માસમાં લીધેલ પરીક્ષાનો ઇનામનો મેળાવડો આ સંસ્થા તરફથી તાં ૧-૧-૨૦ ના રોજ આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરિજી મહારાજની હાજરીમાં કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રથમ ગત વર્ષનો રીપોર્ટ વાંચી સંભળાવ્યા બાદ, પાસ થયેલ વિદ્યાર્થીઓને તથા કન્યાઓને ઇનામો તથા સર્ટિફિકેટો આપવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ ઉક્ત આચાર્ય મહારાજના ઉપદેશથી કેટલાક સદ્ગૃહસ્થોએ આવતી સાલની પરીક્ષામાં પાસ થનાર વિદ્યાર્થી તથા કન્યાઓને ઇનામ આપવા માટે જુની જુદી રકમ આપવા ઇચ્છા જણાવી હતી. ત્યારબાદ મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

અંથાવલોકન.

“પારસમણી યાને હૃદયતેજ.”

મુંબઈના જાણીતા દૈનિક પત્રો સાથે લગભગ વીસ વર્ષથી સંબંધ ધરાવનાર જાણીતા લેખક ઝવેરી સાકરચંદ્ર માણિકચંદ્ર ઘડીયાળી તરફથી તૈયાર થયેલું સુંદર બાષ્પ-ન્ડીંગ અને છપાછવાળું “પારસમણી યાને હૃદયતેજ” નામનું પુસ્તક અમને અવલોકનાર્થે મળ્યું છે જે અમે આભાર સાથે રાક્ષરીએ છીએ.

એ પુસ્તકનું અવલોકન અમે સાદાંત કર્યું છે અને તેથી અમને કહેવાને જરાપણ સંશય નથી થતો કે આવા પુસ્તકો ગુજરાતી ભાષાના ગૌરવ રૂપ છે અને એવા બીજા અનેક પુસ્તકોને હીદની દરેક ભાષામાં પ્રગટ થાય તો તે ઇચ્છના યોગ્ય છે. પારસમણી યાને હૃદયતેજ એવા નામથી લેખક પોતાના પુસ્તકને ઓળખાવે છે તે યોગ્યજ છે અને જેઓને પોતાના ઉપર, બીજાઓ ઉપર, દુનીયા ઉપર અને ધર્મોંડ ઉપર કાણ મેળવવો હોય તેઓને આ પુસ્તક વાંચ-શેતો તેઓને ધણો લાભ થયા વગરજ નહિ રહે.

“ The first study of mankind is man ” એ વાક્ય જાણીતો કવિરત્ન પોપ (Pope) લખી ગયો છે. એ વાક્યને કર્તાએ આખા પુસ્તકમાં લંગાણથી ઘટાવી મનુષ્ય પોતાનામનોરાજ્ય ઉપર જ્ય કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી શકે તે સરળ ભાષામાં સારી રીતે દર્શાવ્યું છે અને તે વાંચી પોતાના ઉપર તેમજ દુનિયાના દરેક પદાર્થ ઉપર જ્ય મેળવવા શું કરવું જોઈએ તે દરેક જણ શીખશે તો પોતાના મન ઉપર, દર્દો ઉપર, ઇચ્છાઓ ઉપર અને દરેક ચીજ ઉપર જીત મેળવવાનો માર્ગ તેને આ પુસ્તક વાંચવાથી મળ્યા વગર નહિ રહે.

કર્તાએ પોતાના દેશ અધિયોગે પોતાનું પુસ્તક અંતરના પ્રેમ સાથે અર્પણ કરતાં જે વિચારો જણાવ્યા છે તે મનન કરવા યોગ્ય છે. પુસ્તકનો ઉપોદ્ધાત જાણીતા વિચારક અને લેખક “ જૈન હિતેચ્છુ ” અને “ જૈન સમાચાર ” ના અધિપતિ મી. વાડીલાલ મોતીલાલ શાહે લખેલ છે, જે પણ ખાસ ધ્યાન ખેંચનારી છે.

તેઓ જણાવે છે કે આ પુસ્તકમાં આશાવાદ ઉપયોગી હીમ્નોડીકમ સ્થળે સ્થળે દટીગોચર થાય છે અને તે કારણથી આવા પુસ્તકો સમાજને આશીર્વાદ રૂપ થઈ પડે એમાં શક નથી. આ પુસ્તકનું નામ પારસમણી છે કે જે Will (ઇચ્છા શક્તિ) માટે મૂકાયેલો શબ્દ છે. માણસની ભુદ્ધિને ઇચ્છા શક્તિનો સ્પર્શ થતાંજ શક્તિ ઉત્પન્ન થાય છે—પ્રક્ટી નીકળે છે અને શક્તિ સંધળા વિનયનું, સંધળા આનંદનું, સંધળા જ્ઞાનનું, મૂળ છે. ઉભરાઈ જતી શક્તિજ મનુષ્યને ખરા અર્થમાં ઉદાર ચરિત બનાવી શકે. ઉભરાઈ જતી શક્તિજ દુઃખો અને સંકટોને પોતાના પ્રગતિનું સાધન બનાવી શકે. ઉભરાઈ જતી શક્તિને લક્ષ્મી આદિ જે ચીજો માણસની મનને નિર્માણ બનાવે છે તેજ ચીજોને એક રમકડા કે હથિયાર તરીકે વાપરી તેમાંથી પોતાનો આનંદ મેળવવા સાથે પોતાને વધુ શક્તિમાન બનાવવાની કળા આપી શકે. જ્યાં સવાલ શક્તિનો છે અને શક્તિનું ધર “ Will ” (ઇચ્છા બળ) છે, Will ને જગાડી તો શક્તિ અવશ્ય પેદા થવાની. પછી એ શક્તિને વધુ ખીલવવા માટે શારીરિક શ્રમ, મનોનિગ્રહ ધ્યાન આદિ સાધનોનો ઉપયોગ કરી શકાય.

એ શક્તિ ખીલવવી તેને લેખક સ્વરાજ્ય કહેવા માગે છે જેનો માર્ગ પુસ્તકને પાને પાને દર્શાવવામાં આવ્યો છે જે વાંચવો અને તેનો અભ્યાસ કરવા અમે દરેકને બલામણુ કરીએ છીએ.

પારસમણી યાને હૃદયતેજ—કિંમત રૂપિયા એ—કર્તા અને પ્રકાશક ઝવેરી સાકરચંદ માણે-કચંદ ધડીયાળી પારસી ગલી મીરઝાસ્ટ્રીટ—મુંબઈ ન.. ૩

મુનિરાજ શ્રી રત્નવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ—ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનાંદ સુરીશ્વરના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી લઘ્ધિવિજયજીના સુશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી રત્નવિજયજી શ્રી સુર-તથી શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા માટે નીકળેલા શ્રી સંઘ સાથે ભરૂચ આવતાં માત્ર ટુંક મુદ્દ-તની તાવની બીમારીમાં પાંત્રીશ વર્ષની ઉમરે આ માસની શુદ્ધ ૮ શુક્રવારના રોજ સાંજના પાંચવાગે સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. ઉક્ત મહાત્મા સ્વભાવે શાંત સરલ અને ચારિત્ર પાત્ર મુનિ હતા. પાટણ તેઓશ્રીની જન્મ ભૂમિ હતું. સોળ વર્ષ દીક્ષાપર્યાય પાળી અંતઃ સમયે પવિત્ર સિદ્ધ-ગીરીની ભાવના ભાવતાં કાળ ધર્મ પામ્યા છે. જેને માટે એક મુનિ રત્નની ખોટ પડી છે. અમે અમારી દિલગીરી જાહેર કરીએ છીએ. તેમના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

- ૧ સુમુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુર્થ કથા. શા.
- ૨ ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી.
- ૩ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય.
- ૪ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.
- ૫ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ.
- ૬ અંતગઢદશાંગ સૂત્ર સટીક ભણ્ય નિવાસી
બહેન ઉજમબહેન તથા હરકારબહેન તરફથી.
- ૭ શ્રી કલ્પસૂત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોલતરામ
વેણીચંદના પુત્રરત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તે-
મનાં ધર્મપતિ બાઈ સુનીબાઈની દ્રવ્ય સહાયથી.
- ૮ શ્રી ઉપાસકદશાંગ સૂત્ર જુહારીવાળા શેઠ
પીતામ્બરદાસ પનાજી.
- ૯ સિદ્ધપ્રાણી સટીક.
- ૧૦ પદ્મસ્થાનક સટીક.
- ૧૧ વિજ્ઞપ્તિ સંગ્રહ.
- ૧૨ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.
- ૧૩ આવકધર્મવિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૧૪ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.
- ૧૫ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.
- ૧૬ જૈન ગ્રંથ પ્રસ્તિત સંગ્રહ.
- ૧૭ સિંગાનુશાસ ૧ સ્વેચ્છ (ટીકા સાથે)
- ૧૮ ધાતુ પારાયણ.
- ૧૯ શ્રી નંદીસૂત્ર-શ્રી હરિભદ્રસૂરિ કૃત ટીકા
સાથે જુહારીવાળા શેઠ મોતીચંદ સરચંદ
તરફથી.
- ૨૦ શ્રી અનુત્તરોવવાઈ-શા. કચરાભાઈ
નેમચંદ ખંભાલવાળા તરફથી.
- ૨૧ ગુણમાળા (ભાષાંતર) શેઠ દુલભજી
દેવાજી રે. કરચલીયા-નવસારી.

શ્રીમાન ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત

શ્રી અધ્યાત્મ મતપરિક્ષા ગ્રંથ.

(મૂળ સાથે ભાષાંતર)

સતરમાં સૈકામાં કે જ્યારે જૈન દર્શનની અંદર પડેલ બિન બિન શાખામાં ધર્મ સંઘની અનેક વિવાદો ચાલતા હતા, તે દરમ્યાન બાળ જીવોને સલ શું ? અને શુદ્ધ તરનો શોમાં છે ? તે શોધવાની સુરક્ષી જણાતાં તેવા જીવોનો ઉપકાર કરવા નિમિત્તે જ આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથની ઉક્ત મહાત્માએ રચના કરી છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં અધ્યાત્મ કોને કહેવું તેની વ્યાખ્યા સાથે નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય અને ભાવ; એ ચારમાં મોક્ષના કારણ એવા ભાવઅધ્યાત્મ વિષે વિવેચન કરી તેની અંદર જ્ઞાન, દર્શન અને ચોરિત્રની ઉચ્ચ ઘટના કેવી રીતે થઈ શકે, તે માટે મહાત્મા ગ્રંથકાર મહારાજે યુક્તિપૂર્વક બતાવ્યું છે, તે સાથે અધ્યાત્મની સિદ્ધિ ક્યારે થઈ શકે તેને અંગે શંકા સમાધાન પૂર્વક અન્ય ગ્રંથોના પ્રમાણ આપી પુરવાર કરી બતાવ્યું છે. ત્યારબાદ જેમના મતનો વિચાર કર્તવ્ય છે તેવા નામ-અધ્યાત્મી કે જે શુદ્ધ અધ્યાત્મથી તેમની હકીકત કેવળ જુદી અને વિરોધી છે અને શુદ્ધ ભાવઅધ્યાત્મ જ મોક્ષતું કારણ છે, તેનું સ્પષ્ટ વિવેચન ગ્રંથ-કર્તા શ્રીમાને અસરકારક રીતે બતાવ્યું છે. અધ્યાત્મના ખપી અને રસીકને આ અપૂર્વ ગ્રંથ ખાસ પડેન પાડેન કરવા જેવો છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. અમારી પાસેથી મળશે.

વેપારી શ્રીમંતો

“ ૩. મોતી, ગીની, ચાંદી, હુંડી, અને શેરાના વેપારમાં, અનેકાના બોજે સદા રૂપી કમાઈથી જોઓ શ્રીમંતાઈ અને અધર્મ પ્રાપ્ત કરે છે, તેઓ પણ ખરા વિજયી નથી ગણાતા. દ્રવ્ય કે સારી કમાઈથી મનુષ્ય શ્રીમંત ગણાય છે અને માન મેળવી શકે છે એ ખરું છે, પણ તેમાં જ નિષ્ફલતાના અંશો ઘણીવાર હોય છે. ધનના ઘણી થવાથી વિજયી ગણનારાઓમાંના ઘણાઓ તેજ કારણથી અનેક દુર્ઘટ્ટોના પણ ધણી થઇ બેસે છે, તેમનાં મન અનેક કુતર્કી અને દુષ્ટ વાંચનાઓથી ભરપૂર બની ચુક્યાં હોય છે, તેમની નીતિ નાશ પામી ચુકી હોય છે, તેમનાં મનનું સમતોલપણું તેઓ પોતે ચૂંચ્યા હોય છે, તેમનાં શરીરો નિર્બળ બની ચુક્યાં હોય છે, તેમનામાંના અનેકને ઘેરજા પણ લાગુ પડી ચુકી હોય છે, અને ઘણીવાર આંત દુષ્ટ અને જલમ રોગોના તેઓ ભોગ સ્વપ્ન પડ્યા હોય છે; તેમને પળની શાંતિ હોતી નથી, શાંતિ વગરનું મન સ્વાદ વગરનાં ભોજન સમાન છે; તેમના સાંસારિક સુખો આકાશપુષ્પવત હોય છે; તેઓ તત્વજ્ઞાન અને આત્મિક ફિલોસોફીમાં સમજતા નથી, તેમને સદ્જ્ઞાનની વાતોને વિચારવાનો અવકાશ રહેતો નથી. ”

“ ઉત્તમ આરિય વગર લક્ષ્મીપતિ થવામાં ખરેખરો વિજય નથી, અને તે કારણે ગામો, મુલકો, ખેતરો, પરુઓ, રેલ્વેઓ, ખાણો અને વ્યાપાર વ્યવહારના માલીક થવામાંજ ખરેખરો વિજય થયો છે એમ માની શકાય એમ નથી. ધનના લોભમાં કે માનના મદમાં તણાયા વગર પણ કેટલાકો વિજયી થયા છે, અને તેવાજ દાખલાઓ અબ્યાસીઓ માટે આદર્શ રૂપ છે. એક પણ પળ પૈસા મેળવવામાં નિષ્ફળ શુભાભ્યા વગર અબજો પતિ થનારાઓ, રાજ્યદારી તેમજ ધાર્મિક આબતોમાં મોટી નામના કાઠનારાઓ અને દરેક ઠેકાણે પૂજાતા મનુષ્યોનું ખાનગી જીવન જો અવલોકવામાં આવે તો તેમને વિજયી ગણવાની જ ભૂત થાય છે તે થાય નહિ. તેઓની તંદુરસ્તી તૂટી પડી હોય છે, અને પૈસો મેળવવા જતાં તેઓએ જીવનનો આનંદ શુભાભ્યા હોય છે. મનની કે આત્માની કે ગવણીના બોજે, તેમજ પોતાના પત્ની, પુત્રો કે સગાં સંબંધીઓના સાચા પ્રેમના દ્વાવા વિનાનું તેઓનું જીવન દોડધામવાળું જ હોય છે. તેઓ અનેક મેલાવડાઓ, નાટકો, સિનેમાઓ કે એવાં બાહ્ય આનંદો દેખાતાં કામોમાં આગેવાની લેતા જણાય છે, છતાં તેઓ પોતાના કુટુંબીઓ, સગાંઓ, મિત્રો કે બંધુઓનાં દુઃખો તરફ ઝાંખીને જોવાની કુરસદે ધરાવતા નથી. તેઓ કેવળ જાહેર પ્રજાના માન અને જલ્લા આડંબર ઉપરજી જીવે છે, એટલુંજ નહિ પણ તેઓ મદમાં માટેલા બન્યા છતાં પણ ખરા સુખી કે વિજયી હોતા નથી, એ તેમના પરિચયમાં આવતા ઘણાઓ જોઈ શકે છે. ઉપરની બીના ખરી છતાં, અને ધન મેળવનારામાંના ઘણાક દુનિયાને ભારરૂપ હોવા છતાં એ ઉપલાં કારણોથી ધન ધિક્કારવા યોગ્ય કે તે પ્રાપ્ત કરવામાં પાપ છે એમ નથી માની લેવાનું. કેવળ શ્રીમંતાઈ કે ગરીબાઈથી માત્ર મના વિજયન માપ થઈ શકે એમ નથી. ”

“ વીસમી સદી ”